პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ И СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 42-ე წელი. № 197 (12111) | სამშაბათი, 29 აგვისტო, 1961 წ. | ფასი 2 კაპ.

შენთვის, ჩემო სამშობლოვ

ქუთაისი. (საკ. კორ.). პარტიის XXII ყრილობის აღსანიშნავად ნაკისრ ვალდებულებებს საბსახელოდ მინის ტარის ქარხნის კოლექტივი, რომელიც კიეველ და ტირასპოლელ თანამოსაქმეებს ეჯიბრება.

საწარმოს კოლექტივმა საერთო პროდუქციის გამოშვების რვა თვის დავალება 21 აგვისტოსათვის შეასრულა. სექტემბრის ანგარიშში უკვე გამოშვებულია 2 მილიონზე მეტი ცალი მინის ქილა, ათასობით მანეთის ბროლის ჭურჭელი.

განვლილ პერიოდში ქარხნის კოლექტივმა ძირითადი და დამხმარე მასალების, აგრეთვე სათბობისა და ელექტროენერგიის მომჭირნედ ხარჯვით 36.000 მანეთი დაზოგა.

ყიბული. (საკ. კორ.). ყოველ დღეს, რომელიც სულ უფრო გვაახლოებს პარტიის XXII ყრილობასთან რაიონის მშრომელები შესანიშნავი შრომითი გამარჯვებებით აღნიშნავენ.

ტყიბულის ჩაის ფაბრიკამ (დირექტორი ვ. ლორია) ვადაზე 40 დღით ადრე შეასრულა ჩაის უმაღლესი ხარისხების გამოშვების წლიური დავალება. „საქართველოს თაიგულის“ წლიური დავალება აქ დიდი გადამეტებით — 234,6 პროცენტით არის განაღდებული, „ეკსტრასი“ — 135,9 პროცენტით, ხოლო უმაღლესი ხარისხის პირველი კატეგორიის ჩაის წლიური გეგმა — 14,4 პროცენტის გადაჭარბებით.

ფაბრიკამ განვლილ პერიოდში სახელმწიფოს უკვე 10.000 მანეთი ზეგეგმითი მოგება მისცა.

ფაბრიკის კოლექტივმა გადასინჯა თავისი შესაძლებლობანი და იკისრა სეზონის დამთავრებამდე სახელმწიფოს ჩააბაროს 40 ტონა უმაღლესი ხარისხის ჩაი.

პირველობას არ თმობენ

ფულუკიძელმა მიჩაიებმა ჩაის ფოთლის კრეფის ტემპი გაალეწერეს. უკვე მოკრეფილია 2.556 ტონა ჩაის ნედლეული, ანუ შარშანდელთან შედარებით 97 ტონით მეტი. პარტიის XXII ყრილობის აღსანიშნავ სოციალისტურ შეჯიბრებაში რაიონის ბევრი კოლმეურნეობა დაწინაურდა. გონაჯიხაიშის ლენინის სახელობის კოლმეურნეობამ მოკრიფა 157,6 ტონა ჩაის ნედლეული და გადაწყვეტა კიდევ მოკრიფოს 25 ტონა.

გ. გეგეჭკორი.

ნ. ს. ხრუშჩოვის პასუხი

ამერიკელი ჟურნალისტის დრიუ პირსონის კითხვაზე

როგორც უკვე ვიუწყებოდით, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარემ ნ. ს. ხრუშჩოვმა ამ დღეებში მიიღო ამერიკელი ჟურნალისტი დ. პირსონი და საუბარი ჰქონდა მასთან.

პასუხად დრიუ პირსონის კითხვაზე ბერლინის კრიზისის, დასავლეთის სახელმწიფოთა ხელმძღვანელებთან ამ საკითხზე მოლაპარაკების მიზანშეწონლობისა და იმის შესახებ, თუ რა მალეა საჭირო დაიწყოს ეს მოლაპარაკება, ნ. ს. ხრუშჩოვმა გააკეთა შემდეგი განცხადება, რომელიც გამოქვეყნდა ამერიკის პრესაში:

როგორც მე მესმის, „ბერლინის კრიზისს“ თქვენ უწოდებთ სოციალისტური ქვეყნებისა და დასავლეთის ქვეყნების უთანხმოებას გერმანიის საზავო ხელშეკრულების დადების შემდეგ დასავლეთ ბერლინის ბედის საკითხში. უწინარეს ყოვლისა მინდა ხაზი გავუსვა რომ ეს საკითხი მხოლოდ ნაწილია გერმანიასთან მშვიდობიანი მოწესრიგების საერთო პრობლემისა. დასავლეთის გარკვეული წრეების მიერ მის გარშემო ატეხილი ხმაური, რომელიც ხელს უწყობს საერთაშორისო დაძაბულობისა და ომის ფსიქოზის გაძლიერებას, აშკარად ისახავს მიზნად გააძნელონ გერმანიის საზავო ხელშეკრულების დადება. ამიტომ უნდა დავიწყოთ მთავარი საკითხით—გერმანიის საზავო ხელშეკრულების საკითხით. ეს მით უფრო საჭიროა, რომ საბჭოთა კავშირისა და მთელი რიგი სხვა ქვეყნების წინადადებამ, რომლებიც პიტლერული გერმანიის წინააღმდეგ ომობდნენ, საზავო ხელშეკრულების დადების შესახებ ამჟამად არსებულ ორ გერმანულ სახელმწიფოსთან, რომლებიც ყოფილი გერმანიის მემკვიდრეები არიან, დასავლეთის სახელმწიფოთა სრულიად არასწორი გამოხმაურება გამოიწვია.

ამ საკითხში განსაკუთრებით მტრული პოზიცია უჭირავს დასავლეთ გერმანიის მთავრობას. ამაში მას მხარს უჭერენ ამერიკის შეერთებული შტატების, საფრანგეთისა და ინგლისის მთავრობები. ისჩრაფვიან რა დაკმაყოფილონ ადენაუერის მთავრობის სურვილი, ისინი უარყოფენ გონივრულ წინადადებებს, გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკასთან და გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკასთან საზავო ხელშეკრულების დადების შესახებ, თუმცა ასეთი ხელშეკრულება სრულიად არ ლახავს დასავლეთის სახელმწიფოთა ინტერესებს.

რა თქმა უნდა, ერთიანი გერმანია რომ არსებობდეს, ასეთი საზავო ხელშეკრულება ხელმოწერილ იქნებოდა მასთან. მაგრამ ახლა ერთიანი გერმანია ხომ არ არსებობს. ყოფილი ჰიტლერული რაიხის მიწა-წყალზე შეიქმნა და საკუთარი გზებით წავიდა ორი გერმანული სახელმწიფო, რომელებსაც დიამეტრალურად საწინააღმდეგო ეკონომიური და პოლიტიკური სისტემები აქვთ. მე არ მინდა ახლა ვილაპარაკო ამ საკითხის ისტორიაზე და მოგითხრო, თუ რატომ მოხდა ასე, თუმცა ჩვენ, საბჭოთა ადამიანებს, ამის შესახებ საკმელი გვაქვს—გერმანია გათიშეს ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა, ინგლისმა და საფრანგეთმა ჯერ კიდევ 1947 წელს, როცა მათ ზედიზედ განახორციელეს მთელი რიგი ეკონომიური და პოლიტიკური ღონისძიებანი, რათა თავიანთი საოკუპაციო ზონები გადაექციათ ჯერ ბიზონიად, შემდეგ ტრიზონიად და, ბოლოს, გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკად. აღმოსავლეთ გერმანიის მოსახლეობამ, რომელიც დაიყენეს დასავლეთ გერმანიაში სპეპარატული სახელმწიფოს წარმოშობის ფაქტის წინაშე, რომელსაც აქვე რომ ითქვას, ერთობაშად მიეცა აგრესიული, რევანშისტული ხასიათი, თავის მხრივ შექმნა მეორე გერმანული სახელმწიფო გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა, რომელსაც მშვიდობისმოყვარული, დემოკრატიული ხასიათი აქვს.

ამრიგად, ევროპის ცენტრში რეალურად არსებობს, —მოგვწონს ეს ჩვენ თუ არ მოგვწონს,—ორი გერმანული სახელმწიფო, და სწორედ ამ ფაქტს უნდა დავეყრდნოთ.

მე დამრჩენია დავძინო, რომ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობამ არაერთხელ სცადა დაერწმუნებინა გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობა მისხდომოდნენ მოლაპარაკების მიგიდას და შეემუშავებინათ გზები, რომლებსაც მოჰყვებოდა გერმანელი ერის გაერთიანება, მაგრამ არც ერთი ეს ცდა წარმატებით არ დამთავრებულა. გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობა გადაჭრით ამბობდა უარს განეხილა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის რაიმე წინადადება ერთიანი გერმანული სახელმწიფოს შექმნის შესახებ.

რით არის ნაკარნახევი დასავლეთ გერმანიის მთავრობის ასეთი პოზიცია? ამას შეიძლება ჰქონდეს მხოლოდ ერთი ახსნა: უარს ამბობს რა გერმანელი ერის მშვიდობიან გაერთიანებაზე, დასავლეთ გერმანიის მთავრობას განზრახული აქვს ძალით დაიპყროს გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა. მაგრამ ვისთვის არ არის ცხადი, რომ ამ რესპუბლიკის ჩანთქმის ცდა დაუხერელი არ დარჩება. ეს ხომ მარტო არ არის, მას ჰყავს ერთგული მოკავშირეები, რომლებიც გაჭირვებაში არ დატოვებენ.

ცნობილია ისიც, რომ დასავლეთ გერმანიას აგრეთვე ჰყავს თავისი მოკავშირეები, რომლებთანაც იგი დაკავშირებულია ნატოს აგრესიული პაქტით. ამ პირობებში დასავლეთ გერმანიის თავდასხმა გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკაზე იქნებოდა არა ლოკალური კონფლიქტი. არამედ ისტორიაში უმაგალითო თერმოატომური ომის დაწყება, რომელშიც მონაწილეობას მიიღებდა ორი მოწინააღმდეგე ბანაკის ყველა სახელმწიფო.

მაშ როგორ მოვიქცეთ შექმნილ ვითარებაში? ვფიქრობთ, სანამ გერმანია გაერთიანდება,—ეს კი, როგორც ხედავთ, შეიძლება მოხდეს მხოლოდ საშინელი ომის გზით,—თუ დაუყოვნებლივ მოვაწეროთ ხელი ხელშეკრულებას ორი რეალურად არსებულ სახელმწიფოსთან?

ჩვენ მიგვაჩნია, რომ დაყოვნება აღარ შეიძლება.

საზავო ხელშეკრულების ხელისმოწერა, რომელიც მოსპობს მეორე მსოფლიო ომის ნაშთებს და განამტკიცებს ორიგე გერმანული სახელმწიფოს საზღვრებს, ხელს შეუკრავს რევანშისტებს და დაუკარგავს მათ ავანტიურების ხალისს. და, პირიქით, შემდგომ გაჭიანურებას დასავლეთ გერმანიის რევანშისტული წრეები შეხვდებოდნენ როგორც აგრესიის, ომის გაჩაღების წაბალისებას.

ამის მიხედვით, ჩვენ გადავწყვიტეთ ბოლო მოვუღოთ გაჭიანურებას გერმანიის საზავო ხელშეკრულების საკითხში. და თუ გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობა კვლავაც უარს იტყვის ხელი მოაწეროს ამ ხელშეკრულებას. იგი ხელმოწერილი იქნება გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკასთან, რომელიც უკვე დათანხმდა ამაზე. ხელშეკრულება განამტკიცებს პოტსდამის შეთანხმებით დადგენილ საზღვრებს და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა მთლიანად განაორციელებს სუვერენიტეტს თავის ტერიტორიაზე. მეორე მსოფლიო ომის ნაშთების ტვირთისაგან თავისუფალი.

ახლა დასავლეთ ბერლინის ბედის შესახებ. როგორც უკვე ვთქვი, დასავლეთ ბერლინის საკითხი გერმანიის საზავო ხელშეკრულების დადების საერთო საკითხის ნაწილია. გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკასთან საზავო ხელშეკრულების ხელისმოწერით დასავლეთი ბერლინი მიიღებს თავისუფალი ქალაქის სტატუსს და თავისი ბედის სრულუფლებიანი ბატონ-პატრონი იქნება. მისი მოსახლეობა იცხოვრებს ისეთ საზოგადოებრივ, პოლიტიკურ და სოციალურ წყობილებაში, როგორიც თვითონ მას სურს ჰქონდეს. ჩვენ წინადადება შემოგვაქვს ჩაიწეროს, რომ არავის არა აქვს უფლება ჩაერიოს დასავლეთ ბერლინის საქმეებში და თავს მოახვიოს მის მოსახლეობას თავისი წესები.

თითქოს, ასეთი გადაწყვეტილება სავსებით უნდა აკმაყოფილებდეს დასავლეთის სახელმწიფოებს, რომლებსაც არა ერთხელ განუცხადებიათ, რომ დასავლეთ ბერლინის მოსახლეობას სრული თავისუფლება და დამოუკიდებლობა უნდა ჰქონდეს ცხოვრების წესის არჩევაში. მაგრამ მიუხედავად ამისა, დასავლეთის სახელმწიფოთა ხელმძღვანელები მკვეთრად ილაშქრებენ ჩვენი წინადადებების წინააღმდეგ, ამასთან დასავლეთ ბერლინის საკითხის გარშემო ტეხენ გაუგონარ ხმაურს, რომელიც უახლოვდება ომის ისტერიას.

რით არიან ისინი უკმაყოფილონი? იმით, რომ გერმანიის საზავო ხელშეკრულების დადება და დასავლეთ ბერლინისათვის თავისუფალი ქალაქის სტატუსის მინიჭება ავტომატურად უღებს ბოლოს საოკუპაციო სტატუსს, რომლის საფუძველზე მათი ჯარები იქ იმყოფებიან.

მიუხედავად საბჭოთა კავშირისა და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობების ნათელი და მტკიცე განცხადებისა, რომ ისინი მზად არიან მისცენ დასავლეთ ბერლინს ყოველგვარი გარანტია, დასავლეთის სახელმწიფო მოღვაწეები და განსაკუთრებით ადენაუერი და ბრანდტი გაიძახიან, თითქოს ჩვენ გვსურს „ხელთ ვიგდოთ“ ეს ქალაქი. მაგრამ ტყუილად ხომ არ ამბობენ ხალხში, ტყუილს მოყლეფები აქვსო. მინდა ვიცოდე, რას გვიპასუხებენ დასავლეთის სახელმწიფოები ასეთ კონკრეტულ წინადადებაზე: დაე შეერთებულმა შტატებმა, ინგლისმა, საფრანგეთმა და საბჭოთა კავშირმა ერთად დადონ საზეიმო დაპირება, რომ პატივს სცემენ და დაიცავენ თავისუფალ ქალაქ დასავლეთ ბერლინის თავისუფლებას, დამოუკიდებლობასა და უფლებებს!

ვფიქრობ, თქვენ ეთანხმებით ამას. ჩვენც ვეთანხმებით! მაშ სადღაა აქ საფუძველი ვნებათა ღელვისა და ომის ფსიქოზის გაღვივებისათვის ეგრეთწოდებული ბერლინის საკითხის გარშემო?

რჩება დასავლეთ ბერლინში თავისუფალი შესვლის საკითხი. ამ საკითხის გარშემო, როგორც თქვენ იცით, განსაკუთრებულ ხმაურს ტეხენ გერმანიის საზავო ხელშეკრულების დადების მოწინააღმდეგენი. მით უფრო საჭიროა სრული სიცხადე შევიტანოთ ამ საკითხშიც.

ჩვენ ვამბობდით და ვიმეორებთ, — არავინ არ ხელყოფს დასავლეთ ბერლინში შესვლის თავისუფლებას. პირიქით, როცა წინადადებას ვიძლევი დაიდოს გერმანიის საზავო ხელშეკრულება ჩვენ ხაზგასმით აღვნიშნავთ, რომ უზრუნველყოფილ უნდა იქნეს დასავლეთ ბერლინის კომუნიკაციების თავისუფლება. დასავლეთ ბერლინის მთავრობას, ისევე როგორც ყოველ სუვერენულ მთავრობას, უფლება უნდა ჰქონდეს დიპლომატიური, ეკონომიური და კულტურული ურთიერთობა იქონიოს ყოველი კონტინენტის ყოველ ქვეყანასთან.

მაშ სადღაა უთანხმოება? აი სად არის: ჩვენ გვინდა მოლიანად მოვუღოთ ბოლო მეორე მსოფლიო ომის ნაშთებს, ხოლო დასავლეთის ქვეყნები ამერიკის შეერთებული შტატები, ინგლისი და საფრანგეთი ყოველნაირად ებღაუჭებიან ამ ნაშთებს, ცდილობენ უზრუნველყონ თავიანთი ჯარებისათვის დასავლეთ ბერლინში შესვლა საოკუპაციო უფლებათა საფუძველზე, რომლებიც გამომდინარეობენ ჰიტლერული გერმანიის კაპიტულაციის რეჟიმთან.

მაგრამ ერთი მეორეს არ ეთანხმება! ჰკითხეთ რომელიც გნებავთ, იურისტს, და იგი გეტყვით, რომ თუ ხელს აწერენ საზავო ხელშეკრულებას, ხდება ომის მდგომარეობის ლიკვიდაცია, ხოლო თუ ომის მდგომარეობის ლიკვიდაცია ხდება როგორღა შეიძლება დარჩეს დასავლეთ ბერლინში საოკუპაციო რეჟიმი? ეს შეუძლებელია!

მსოფლიოს ყველა სუვერენული ქვეყანა, — ხოლო გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა მათ რიცხვს ეკუთვნის, — ხელმძღვანელობს საყოველთაოდ მიღებული წესით: თუ სხვა ქვეყნებთან მათი კავშირის გზები გადის შესამე სახელმწიფოთა ტერიტორიაზე, ხდება ხიდა. ყოველთვის საჭიროა ამ მესამე სახელმწიფოთა თანხმობა ამ კომუნიკაციებით სარგებლობაზე, სადაც უნდა გადიოდნენ ისინი, — მიწაზე, ჰაერში თუ წყალზე. ეს შეეხება ყოველ ქვეყანას, რა სოციალურ-პოლიტიკურ სისტემასაც უნდა ეკუთვნოდეს იგი.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობისადმი მიმართვის წინააღმდეგ ერთ-ერთ საბუთად დასავლეთის ზოგიერთი მოღვაწე აყენებს იმ არგუმენტს, რომ ისინი ვერ მიმართავენ ამ მთავრობას, რამდენადაც ამერიკის შეერთებული შტატები და დასავლეთის სხვა სახელმწიფოები ომობდნენ გერმანიის წინააღმდეგ. ეს არგუმენტი სრულიად უსაფუძვლოა. ჩვენც ხომ ვომობდით და, როგორც ცნობილია, გადავიტანეთ გერმანიის წინააღმდეგ, მისი იმ ნაწილის წინააღმდეგაც ომის მთავარი სიმძიმე, რომელიც ახლა შედის გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში. მიუხედავად ამისა, ჩვენ ურთიერთობა გვაქვს და მივმართავთ ხოლმე, როცა საჭიროა, გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთავრობას. მოგიყვანთ ერთ მაგალითს, რომელზეც უკვე ვილაპარაკე ერთ-ერთ გამოსვლაში. ჩვენ ახლა გვაქვს მატარებლების პირდაპირი მიმოსვლა მოსკოვი-პარიზი. ეს მატარებლები დადიან გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის ტერიტორიაზე. და თუ ზოგიერთი სახელმწიფოებრივი და პოლიტიკური მოლვაწე ამბობს—დაე საბჭოთა კავშირმა და სხვა ქვეყნებმა ხელი მოაწერონ საზავო ხელშეკრულებას, მაგრამ დასავლეთის სახელმწიფოებს დაუტოვონ დასავლეთ ბერლინში შესვლის უფლება, რომელიც საოკუპაციო სტატუსიდან გამომდინარეობსო, მათ სურთ შეუძლებელი რამ როცა იდება საზავო ხელშეკრულება, ბუნებრივია, თავდება გამარჯვებულ სახელმწიფოთა უფლებები, რომლებიც დამარცხებული ქვეყნის კაპიტულაციიდან გამომდინარეობს.

გერმანული სახელმწიფოები, რომლებთანაც ხელმოწერილი იქნება საზავო ხელშეკრულება, ამ მომენტიდან გახდებიან მთლიანად სუვერენული სახელმწიფოები, და მიუხედავად იმისა, მოსწონთ თუ არ მოსწონთ სხვა ქვეყნებს ამა თუ იმ მათგანში არსებული რეჟიმი, უვლას მოუხდება იქონიოს მათთან ურთიერთობა საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ მიღებული ნორმების შესაბამისად.

ამასთან დაკავშირებით უადგილო არ იქნება გავიხსენოთ, თუ როგორ არის იაპონიასთან საზავო ხელშეკრულების დადების საქმე. ამერიკის შეერთებულ შტატებთან ერთად ჩვენ ვიმოქმედით იაპონიის წინააღმდეგ. საბჭოთა არმიამ გაანადგურა იაპონიის ჯარების ძირითადი ბირთვი — კვანტუნის არმია მანჯურიაში. იაპონიის კაპიტულაციის შემდეგ საბჭოთა კავშირმა ამერიკის შეერთებულ შტატებთან და სხვა მოკავშირეებთან ერთად შეიმუშავა იაპონიის ომისშემდგომი განვითარებისადმი კონტროლის ღონისძიებანი. საბჭოთა წარმომადგენელები უაღრესად აქტიურ მონაწილეობას იღებდნენ სამოკავშირეო საბჭოს მუშაობაში ტოკიოში. ხოლო როცა საქმე მივიდა ზავის დადებამდე, ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა ანგარიში არ გაუწიეს საბჭოთა კავშირს და ხელი მოაწერეს სეპარატულ ხელშეკრულებას. მათ ცალმხრივი წესით მოახდინეს იაპონიისათვის სამოკავშირეო საბჭოს ლიკვიდაცია და დაიწყეს ტოკიოდან საბჭოთა წარმომადგენლების გამოძევება. და თუმცა ჩვენ გვქონდა გარკვეული უფლებანი და ვალდებულებანი, რომლებიც გამომდინარეობდნენ იაპონიის კაპიტულაციის ფაქტიდან და აღნიშნული იყვნენ სათანადო შეთანხმებებში, ჩვენმა მოკავშირეებმა მათ ანგარიში არ გაუწიეს.

მაშ რატომ ცდილობენ ახლა ამერიკის შეერთებული შტატები და მათი მოკავშირეები უკანონოდ დასახონ ჩვენი განზრახვა — დავდოთ საზავო ხელშეკრულება გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკასთან იმ შემთხვევაში, თუ დასავლეთის სახელმწიფოები უარს იტყვიან ხელი მოაწერონ საზავო ხელშეკრულებას ორივე გერმანულ სახელმწიფოსთან? იმას, რაც ხელსაყრელია ამერიკის შეერთებული შტატებისათვის, ისინი აცხადებენ კანონიერად; იმას, რაც მათი აზრით, შეუფერებლად მიაჩნიათ თავიანთთვის, ისინი უწოდებენ უკანონოს, სადღაა აქ ლოგიკა?

ამრიგად, სავსებით აშკარაა, რომ დასავლეთის სახელმწიფოები ხელოვნურად აღვივებენ დავას ბერლინის საკითხის გარშემო, ომის ისტერიის სულისკვეთება შეაქვს მასში, რათა კიდევ უფრო ძლიერ გააძნელონ საერთაშორისო დაძაბულობა და შექმნან საბაბი საბჭოთა კავშირისა და მთელი სოციალისტური ბანაკის წინააღმდეგ ომის გაჩაღებისათვის. ლაპარაკი იმაზე, თითქოს ისინი იბრძვიან დასავლეთ ბერლინის მოსახლეობის თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის შენარჩუნებისათვის, თავიდან ბოლომდე ყალბია, რადგან ამ თავისუფლებასა და დამოუკიდებლობას არავინ არ ემუქრება.

ჩვენ წინადებურადვე ვამბობთ: მოდით მოვაწეროთ ხელი საზავო ხელშეკრულებას, მოდით დავაწესოთ დასავლეთ ბერლინისათვის თავისუფალი ქალაქის სტატუსი, მოდით უველა საჭირო გარანტია მივცეთ მას. უფრო მეტიც, — ჩვენ თვითონ მზად ვართ მონაწილეობა მივიღოთ ამ გარანტიების განხორციელებაში. ჩვენ მზად ვართ იმაზეც დავთანხმდეთ, რომ დასავლეთ ბერლინში ამ გარანტიების განსამტკიცებლად იყოს ამერიკის შეერთებული შტატების, ინგლისის, საფრანგეთისა და საბჭოთა კავშირის სიმბოლური ჯარები. ეს უნდა იყოს მცირე. სწორედ სიმბოლური ჯარები, იმიტომ, რომ იქ დიდი შეიარაღებული ძალები არ იქნება საჭირო იმისათვის, რომ გარანტირებულ იქნას თავისუფალი ქალაქის სტატუსი. ამ შემთხვევაში შეიძლებოდა შევთანხმებოდით გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობას კომუნიკაციათა თავისუფლების შესახებ ამ საჯარისო ჯგუფებისათვის.

აი, კაცმა რომ თქვას, როგორია ჩვენი პოზიცია გერმანიის საკითხში, აი რისთვის ვიბრძვით ჩვენ. მინდა კიდევ და კიდევ გავუსვა ხაზი, რომ ჩვენ ვიბრძვით მეორე მსოფლიო ომის ნაშთების ლიკვიდაციისათვის, ჩვენ გვინდა, რომ ატმოსფერო ევროპაში, და მაშასადამე, მთელ მსოფლიოშიც გაიწმინდოს, რომ მსოფლიოს უველა ხალხი სუფთა ჰაერს სუნთქავდეს, რომ ქვეყნები ცხოვრობდნენ როგორც კეთილი მეზობლები, რომ მათ შეეიდონ ურთიერთობა დაამყარონ ერთიმეორესთან, რომ ადამიანები ისე ცხოვრობდნენ, რომ ომის შიში არ ჰქონდეთ.

სწორედ ამიტომ საბჭოთა მთავრობამ და ჰიტლერული გერმანიის წინააღმდეგ ომის მონაწილე სხვა სოციალისტური ქვეყნების მთავრობებმა მტკიცედ გადაწყვიტეს აღარ გადადონ გერმანიის საზავო ხელშეკრულების ხელისმოწერა. ჩვენთვის სამწუხარო იქნება, თუ დასავლეთის სახელმწიფოები არ მოისურვებენ ხელი მოაწერონ საზავო ხელშეკრულებას. ამ შემთხვევაში ჩვენ იძულებული გავხდებით მოვაწეროთ ხელი საზავო ხელშეკრულებას გერმანიის დემოკრატიულ რესპუბლიკასთან.

თქვენ მეკითხებით, როდისთვის იქნებოდა სასურველი მოლაპარაკების მოწყობა. რა შემიძლია ვთქვა ამაზე? თქვენ გესმით, რომ გერმანიის საზავო ხელშეკრულების საკითხის გადაჭრის გადადება არ შეიძლება. ამიტომ ჩვენ მზად ვართ ყოველ მომენტში დავამყაროთ კონტაქტი დასავლეთის სახელმწიფოების ლიდერებთან ამ საკითხზე, თუ მათ გულწრფელად სურთ მოაგწიონ გერმანიის პრობლემის რეალისტურ მოწესრიგებას ურთიერთმისაღებ საფუძველზე.

მინდა ამას დავძინო, რომ ისინი ჩვენზე არანაკლებ, — ხოლო, შესაძლოა, მეტადაც, — უნდა იყონ დაინტერესებულნი იმით, რომ ეს პრობლემა მშვიდობიანი გზით გადაიჭრას. და თუ დასავლეთის სახელმწიფოების ხელმძღვანელებს, კერძოდ პრეზიდენტ კენედის, სურთ ასეთი მოწესრიგება, ჩვენ დიდი ხანია ვაცხადებთ, რომ ყოველთვის მზად ვართ მივუსხდეთ მრგვალ მაგიდას საზავო მოლაპარაკებისათვის.

ნ. ს. ხრუშჩოვი შეხვდა ჰვამე ნკრუმას

აკრა, 27 აგვისტო. (საკდესი). სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარემ ნ. ს. ხრუშჩოვმა მიიღო განის რესპუბლიკის პრეზიდენტი კვამე ნკრუმა, რომელიც ყირიმში ისვენებს, და მეგობრული, გულითადი საუბარი ჰქონდა მასთან.

ნ. ს. ხრუშჩოვი და კვამე ნკრუმა იყვნენ სანატორიუმ „ლივადიაში“, სადაც პლაჟზე შეხვდნენ დამსვენებლებს — საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა რაიონიდან ჩამოსულ მუშებს, კოლმეურნეებს, მოსამსახურეებს. ნ. ს. ხრუშჩოვმა გააცნო მათ განის რესპუბლიკის პრეზიდენტი კვამე ნკრუმა და მისი მეუღლე. დამსვენებლები ხმაურიანად მიესალმნენ ნ. ს. ხრუშჩოვს და კვამე ნკრუმას, კარგად დასვენება და ჯანმრთელობა უსურვეს მათ. დამსვენებლებმა სთხოვეს გულითადი სალამი გადასცენ განის რესპუბლიკის ხალხს, წარმატება და აყვავება უსურვეს მას.

ხობის რაიონის სოფელ საჯიჯაოს ვ. ილენინის სახელობის კოლმეურნეობის მრჩინებული მეჩაიე თამარა კუპავა, რომელიც გეგმით გათვალისწინებულ 25 კილოგრამის ნაცვლად ყოველდღიურად 80-90 კილოგრამ ჩაის მწვანე ფოთოლს კრეფს.

165.900 ტონა ჩაისათვის!

სკკპ XXII ყრილობის შესახვედრად

დამაგვირგვინებელი 350 ტონა ჩაი

საუბარი საქართველოს კპ ხობის რაიკომის პირველ მდივანთან ამხ. ა. წურწუმიასთან

— რაიონის მშრომელებში, — განაცხადა „კომუნისტის“ საკუთარ კორესპონდენტთან საუბარში საქართველოს კპ ხობის რაიკომის მდივანმა ამხ. ა. წურწუმიამ, — პარტიის პროგრამისა და წესდების პროექტების განხილვამ ახალი შრომითი აღმავლობა გამოიწვია. რაიონის მეჩაიეებმა ფართოდ გააჩაღეს სოციალისტური შეჯიბრება და წარმატებებიც მოიპოვეს.

რაიონის მეჩაიეებმა პირობა გააბნადღეს. 28 აგვისტოსათვის მოკრეფეს 2.405 ტონა ხარისხოვანი ჩაის ფოთოლი ნაცვლად წლიური გეგმით გათვალისწინებული 2.400 ტონისა. გასული წლის ამავე პერიოდთან შედარებით მოკრეფილია 258 ტონით მეტი ჩაის ნედლეული. წლიური გეგმების შესრულებაში თავი ისახელეს საჯიჯაოს ლენინის სახელობის და ცხაკაიას სახელობის, ძველი ხიბულის ლენინის სახელობის, ახალი ხიბულის კიროვის სახელობის კოლმეურნეობებმა. ისინი მალე ნაკისრ ვალდებულებებსაც შეასრულებენ.

საყოველთაო ქება დაიმსახურეს მკრეფავებმა. საჯიჯაოელმა ქსენია კეკელაშვილმა მოკრიფა 8,8 ტონა ჩაის ფოთოლი, ხოლო ბახმაროელმა ნინო ბერიძემ — 8,5 ტონა.

„მწვანე ოქრო“ და დამატებით კიდევ მოკრეფს 2 ტონას. ტონია მიჭავამ მოკრიფა 4 ტონა და იკისრა კიდევ ერთი ტონის მოკრეფა. ასევე ახალი ვალდებულებები იკისრეს ახალხიბულელმა ცისანა ჭილაიამ, გუგუშა ბასილაიამ, ძველხიბულელმა შურა კორტავამ, ციცინო კაჭარავამ და სხვებმა.

ახლა ხობელი მეჩაიეები ენერგიულად განაგრძობენ ჩაის ფოთლის კრეფას და ნაკისრი ვალდებულების (350 ტონა) შესრულებას ფიქრობენ საქართველოს კომპარტიის XXI ყრილობის გახსნის დღისათვის.

აგვაშენ მეჩაიეთა წვლილი

საუბარი საქართველოს კპ ახალშის რაიკომის პირველ მდივანთან ამხ. მ. გოკერიასთან

პარტიის XXII ყრილობის აღსანიშნავ სოციალისტურ შეჯიბრებაში მნიშვნელოვან წარმატებებს მიაღწიეს ახალშის რაიონის მეჩაიეებმა. მათ 27 აგვისტოსათვის შეასრულეს ჩაის კრეფის წლიური გეგმა.

ამასთან დაკავშირებით პარტიის ახალშის რაიკომის პირველმა მდივანმა ამხ. მ. გოკერიამ საუბარში განაცხადა: მთელ საბჭოთა ხალხთან ერთად ახალშის რაიონის მშრომელები შრომითს ვახტზე დგანან და იმისათვის იბრძვიან, რომ ახალი წარმატებებით შეხვდნენ სკკპ XXII და საქართველოს კპ XXI ყრილობებს. პოპოვეულია პირველი წარმატება. რაიონის მეჩაიეებმა მოკრიფეს 402 ტონა ჩაის ფოთოლი ნაცვლად წლიური გეგმით გათვალისწინებული 400 ტონისა, ანუ შარშანდელთან შედარებით მოკრეფილია 70 ტონით მეტი ჩაის ნედლეული.

ამ გამარჯვებაში დიდი წვლილი შეიტანეს ნორიოს სტალინის სახელობის, ძველი ახალშის ძირკინსის სახელობის, წყემის, ტყვარის და სეფიეთის კოლმეურნეობებმა. ჩაის კრეფის ახალმა ოსტატებმა დავარ მასხარაშვილმა, ნათელა ალასანიამ, შურა კუპრავამ, ბაბილინა კუპრეიშვილმა კარგა ხანია წლიური გეგმები შესრულეს და მალე ნაკისრ ვალდებულებებსაც გაანაღდებენ.

ამ დღეებში მეჩაიეებმა უფრო გაძლიერეს შუშაობის ტემპი. ისინი წლიური გეგმის გადამეტებით კიდევ მოკრეფენ 50.000 კილოგრამ ხარისხოვან ჩაის ფოთოლს.

ქობულეთის რაიონის სოფელ დაგვის კოლმეურნეობამ გადაჭარბებით შეასრულა ჩაის კრეფის წლიური გეგმა. მეჩაიეებმა გადაწყვეტეს სეზონის ბოლომდე გეგმის გადამეტებით მოკრიფონ 100 ტონა ჩაის მწვანე „ოქრო“. ამ საქმეში თავი ისახელა კომუნისტური შრომის ბრიგადის წევრმა ო. კაპასაკალიდმა, მან გადაჭარბებით შეასრულა წლიური გეგმა და ახლა ჩაის კრეფს ვალდებულების ანგარიშში.

სურათზე: ო. კაპასაკალიდი.

ფოტო ი. ნანიკაშვილისა.

ხანგრძლივი და ნაყოფიერი მუშაობისათვის

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის სიგელები საქართველოს სსრ პროფესიულ-ტექნიკური განათლების დამსახურებული მასწავლებლის, პროფესიულ-ტექნიკური განათლების დამსახურებული ოსტატის, დამსახურებული ეკონომისა და დამსახურებული პროფესიონალის სპეციალობის წოდების მინიჭების შესახებ.

საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულებანი საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების 40 წლისთავთან დაკავშირებით, რესპუბლიკის სახალხო განათლებისა და კულტურის დარგში ხანგრძლივი და ნაყოფიერი მუშაობისათვის სპეციალობის წოდების მინიჭების შესახებ. წაიკითხა რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის კანცელარიის უფროსმა გ. პ. ჩარქვიანმა.

მათ, ვინც დაამსახურა საპატიო წოდება, სიგელები გადასცა საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანმა ზ. ბ. გელდი

გორელ კომუნისტთა საქმეები და ჩანაფიქრი

ბოლოდროინდელი ლიახვის გადმოხეთქას შეგავს გორელების მოზღვავებული სიხარული, რაც გამოიწვია სკკპ ახალი პროგრამისა და წესდების პროექტებმა. ეს გასაგებიც არის: საქმე ეხება ყოველი საბჭოთა ადამიანის ნათელ მომავალს. პარტიის სიტყვამ შეაღწია რაიონის სოფლების ცხოვრების ყველა კუნჭულში და დაისაკუთრა ადამიანთა გული.

ბედნიერი მომავლის ღრმა რწმენით შრომობენ და ცხოვრობენ გორელი კომუნისტები. ამ შრომისა და ცხოვრების სტრუქტურის ნათელი გაცოცხლება იყო გორის რაიონის პარტიული კონფერენცია.

სახელმწიფო თეატრის დარბაზში, სადაც კონფერენცია მიმდინარეობდა, დელეგატთა შორის იჯდა ხორბლისფერი სახის ჯენტი ჰაბიკი — სოფელ ზედუღელეთის კოლმეურნეობის სატრაქტორო ბრიგადის ხელმძღვანელის — ვალერიან ტერმაკოზაშვილს. გეგონებოდათ ისინი თვალებით საუბრობენო.

იქნებ კიდეგაც იყო რამე ამის მსგავსი! მათ ბევრი აქვთ საერთო, ერთიმეორესთან შესახეთხი. გიორგი ცერცვაძემ და ვალერიან ტერმაკოზაშვილმა ორორ ტრაქტორისტთან ერთად წელს კვადრატულ-ბუდობრივად ნათეს ორას-ორას ჰექტარ სიმინდს მოუარეს და ხელით შრომის გამოუყენებლად, კომპლექსური მექანიზაციით კარგადაც გაბარეს „მინდვრის დედოფალი“. მკლავის სიმსხო ტაროები აქვს დაყრილი სიმინდს.

როცა პარტიის რაიკომის პირველი მდივანი ი. ტოლიაშვილი რაიკომის საანგარიშო მოხსენებაში ამ და რაიონის სხვა მოწინავე ადამიანებზე ლაპარაკობდა, დარბაზში გაისმა შეძახილი:

— იხაროს მათმა მარჯვენამ!

— ხეხილის ყველობისას, — თქვა ტოლიაშვილმა, — წელს არახელსაყრელი ამინდი დადგა, რამაც ცუდად იმოქმედა, ბევრგან შემცირდა ხილის მოსავალი, მაგრამ რაიონის მშრომელებს ყველა პირობა აქვთ შექმნილი იმისათვის, რომ სოციალისტური შეჯიბრებით ნაკლისი გალდებულება შეასრულონ — სახელმწიფოს მიჰყიდონ 25.300 ტონა ხილი.

გარიანის სტალინის სახელობის საბჭოთა მეურნეობის დირექტორმა გიორგი ჭალიძემ თავის სიტყვაში თქვა:

— როგორც სკკპ პროგრამის პროექტშია ალნიშნული, **განვითარების დიდი გზა უნდა განვლონ საბჭოთა მეურნეობებმა.**

ჩვენი მეურნეობის კოლექტივი ყოველწლიურად ამაღლებს შრომის ნაყოფიერებას, აფართებს პროდუქციის თვითღირებულებას, ზრდის ხილის მოსავლიანობას. წელს მეურნეობამ სამშობლოს მისცა 353 ტონა კურკოვანი ხილი, ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 280 ტონისა.

განსაკუთრებული ყურადღება მიექცა მარცვლეულის, მეტადრე სიმინდის წარმოების გადიდების საკითხებს. სკკპ პროგრამის პროექტში ნათქვამია, რომ **მთელი სოფლის მეურნეობის შემდგომი განვითარების ძირითადი ჩგოლი, მეცხოველეობის სწრაფი ზრდის ბაზა მარცვლეულის წარმოების დაჩქარებული აღმავლობაა.** ამ ამოცანის გადაჭრის საქმეში თავისი წვილი შეაქვთ გორელ კოლმეურნეებს. წელს რაიონში სიმინდის 11.150 ჰექტარი ფართობი უჭირავს. სოციალისტური შეჯიბრების ნაკისრი ვალდებულებით მთელი ამ ფართობის თვითეულ ჰექტარზე 31 ცენტნერი სიმინდი უნდა მიღონ, ხოლო მაღალმოსავლიანი 3.506 ჰექტარის თვითეულ ჰექტარზე — 60 ცენტნერი.

კონფერენციის დელეგატებმა ყურადღებით მოისმინეს სოფელ ზედუღელეთის კოლმეურნეობის თავმჯდომარის ვ. დემეტრაშვილის სიტყვა.

— კოლმეურნეობაში სიმინდის მთელ ფართობს 660 ჰექტარი უჭირავს, — განაცხადა მან, — აქედან 200 ჰექტარი მაღალმოსავლიანია. ნათლად ეს ფართობი კვადრატულ-ბუდობრივად დავთესეთ, ხელით შრომის გამოუყენებლად, კომპლექსური მექანიზაციით დავამუშავეთ. მაღე მოსავლის აღებას შევუდგებით. იმედი გვაქვს მაღალმოსავლიან ნაკვეთებში საშუალოდ ჰექტარზე 60 ცენტნერი სიმინდი მივიღოთ, ხოლო 400 ჰექტარის თვითეულ ჰექტარზე — 50 ცენტნერი.

დიდი ადგილი ჰქონდა დათმობილი ნაკლოვანებათა კრიტიკას. დელეგატები პარტიული პირდაპირობით ამხილებდნენ ჩამორჩენის კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშაობაში, ლაპარაკობდნენ გამოუყენებელ რეზერვებზე, ხელშემშლელ მიზეზებზე.

— პურეულის მეტად დაბალი მოსავალი მიიღეს სოფლების მეღერეკანის, შინდისის, ტინისხიდის, ატენის, ფხვენისის, ხვითის, მერეთის კოლმეურნეობებმა.

— ხეხილის ბაღები მოუელელი და გამეჩხერებულია სოფლებს მეჯვრისხევის, ავრისის, ნიქოზის, მელეხეკისის, ქარბის კოლმეურნეობებში, ბერბუკის საბჭოთა მეურნეობაში!

— რაიონში ძროხების წველადობა შემცირდა.

სკკპ ახალი პროგრამის პროექტში ნათქვამია, რომ **კომუნისტური მშენებლობის მსვლელობაში გაიზრდება საბჭოების როლი, რომლებიც გადაიქცევენ ხალხის ყოვლისმომცველ ორგანიზაციად, მისი ერთიანობის განსახიერებად.** რაიონში კი ზოგი სასოფლო საბჭო კვლავ სუსტად მუშაობს. ასე ითქმის მაგალითად, ნიქოზის, ტყვიავის, ტირძნისის, ზემო ახალსოფლის, მღებრიანის, ბოშურას სასოფლო საბჭოებზე. ისინი სოფლის მშრომელებს ვერ რაზმავენ მათ წინაშე მდგომი ამოცანების შესასრულებლად.

კონფერენცია ვერ დაკმაყოფილა მეტად სასოფლო თემებში ნაკლებ ყურადღებას. ბევრ საბჭოს თავმჯდომარის ქ. ოქროპირიძის გამოსვლამ. მან ვერაფერი თქვა იმაზე, თუ რას აკეთებენ საბჭოში მასებთან კავშირის განსამტკიცებლად, როგორ უგდებენ ყურს მათ ხმას, რა მუშაობას ეწევიან სოფლის კეთილმოსაწყობად.

რა არის მიზეზი მეურნეობის ცალკეულ დარგებში ჩამორჩენისა?

ამ კითხვაზე დამაჯერებელი პასუხია გაცემული საანგარიშო მოხსენებასა და დელეგატების გამოსვლებში. აღნიშნა მასებში ორგანიზატორული როლის ამაღლება და პირველადი პარტიული ორგანიზაციებისადმი რაიკომის დახმარების გაძლიერება.

* * *

სკკპ ახალი პროგრამის პროექტის შესახებ მოხსენება გააკეთა რაიკომის მდივანმა ვ. ყველაშვილმა, ხოლო სკკპ ახალი წესდების პროექტის შესახებ — რაიკომის მდივანმა ბ. გოცირიძემ. ორივე მოხსენების იერგელ კამათში გამოვიდა 8 დელეგატი.

* * *

კონფერენციაზე სიტყვა წარმოთქვა საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ ამხანაგმა **გ. ს. ჟორჟიაძემ.**

კონფერენციამ რაიკომის მუშაობა დამაკმაყოფილებლად ცნო, მოიწონა პარტიის ახალი პროგრამისა და წესდების პროექტები და განხილულ საკითხებზე მიიღო შესაბამისი დადგენილებები.

* * *

კონფერენციაზე არჩეულ იქნა პარტიის რაიონული კომიტეტი. პლენუმმა პარტიის გორის რაიკომის პირველ მდივნად აირჩია **ი. ტოლიაშვილი,** მეორე მდივნად — **ვ. ყველაშვილი,** მდივნად — **ბ. გოცირიძე.**

ვ. ხეთაგური,
„კომუნისტის“ ხაკ. კორ.

წინასაყრილობო ტრიბუნა

განვიხილავთ სკკპ პროგრამისა და წესდების პროექტებს

კომუნიზმის მშენებლის მორალური კოდექსი

ბოლოდროინდელი ლიახვის გადმოხეთქას შეგავს გორელების მოზღვავებული სიხარული, რაც გამოიწვია სკკპ ახალი პროგრამისა და წესდების პროექტებმა. ეს გასაგებიც არის: საქმე ეხება ყოველი საბჭოთა ადამიანის ნათელ მომავალს. პარტიის სიტყვამ შეაღწია რაიონის სოფლების ცხოვრების ყველა კუნჭულში და დაისაკუთრა ადამიანთა გული.

ბედნიერი მომავლის ღრმა რწმენით შრომობენ და ცხოვრობენ გორელი კომუნისტები. ამ შრომისა და ცხოვრების სტრუქტურის ნათელი გაცოცხლება იყო გორის რაიონის პარტიული კონფერენცია.

სახელმწიფო თეატრის დარბაზში, სადაც კონფერენცია მიმდინარეობდა, დელეგატთა შორის იჯდა ხორბლისფერი სახის ჯენტი ჰაბიკი — სოფელ ზედუღელეთის კოლმეურნეობის სატრაქტორო ბრიგადის ხელმძღვანელის — ვალერიან ტერმაკოზაშვილს. გეგონებოდათ ისინი თვალებით საუბრობენო.

იქნებ კიდეგაც იყო რამე ამის მსგავსი! მათ ბევრი აქვთ საერთო, ერთიმეორესთან შესახეთხი. გიორგი ცერცვაძემ და ვალერიან ტერმაკოზაშვილმა ორორ ტრაქტორისტთან ერთად წელს კვადრატულ-ბუდობრივად ნათეს ორას-ორას ჰექტარ სიმინდს მოუარეს და ხელით შრომის გამოუყენებლად, კომპლექსური მექანიზაციით კარგადაც გაბარეს „მინდვრის დედოფალი“. მკლავის სიმსხო ტაროები აქვს დაყრილი სიმინდს.

როცა პარტიის რაიკომის პირველი მდივანი ი. ტოლიაშვილი რაიკომის საანგარიშო მოხსენებაში ამ და რაიონის სხვა მოწინავე ადამიანებზე ლაპარაკობდა, დარბაზში გაისმა შეძახილი:

— იხაროს მათმა მარჯვენამ!

— ხეხილის ყველობისას, — თქვა ტოლიაშვილმა, — წელს არახელსაყრელი ამინდი დადგა, რამაც ცუდად იმოქმედა, ბევრგან შემცირდა ხილის მოსავალი, მაგრამ რაიონის მშრომელებს ყველა პირობა აქვთ შექმნილი იმისათვის, რომ სოციალისტური შეჯიბრებით ნაკლისი გალდებულება შეასრულონ — სახელმწიფოს მიჰყიდონ 25.300 ტონა ხილი.

გარიანის სტალინის სახელობის საბჭოთა მეურნეობის დირექტორმა გიორგი ჭალიძემ თავის სიტყვაში თქვა:

— როგორც სკკპ პროგრამის პროექტშია ალნიშნული, **განვითარების დიდი გზა უნდა განვლონ საბჭოთა მეურნეობებმა.**

ჩვენი მეურნეობის კოლექტივი ყოველწლიურად ამაღლებს შრომის ნაყოფიერებას, აფართებს პროდუქციის თვითღირებულებას, ზრდის ხილის მოსავლიანობას. წელს მეურნეობამ სამშობლოს მისცა 353 ტონა კურკოვანი ხილი, ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 280 ტონისა.

განსაკუთრებული ყურადღება მიექცა მარცვლეულის, მეტადრე სიმინდის წარმოების გადიდების საკითხებს. სკკპ პროგრამის პროექტში ნათქვამია, რომ **მთელი სოფლის მეურნეობის შემდგომი განვითარების ძირითადი ჩგოლი, მეცხოველეობის სწრაფი ზრდის ბაზა მარცვლეულის წარმოების დაჩქარებული აღმავლობაა.** ამ ამოცანის გადაჭრის საქმეში თავისი წვილი შეაქვთ გორელ კოლმეურნეებს. წელს რაიონში სიმინდის 11.150 ჰექტარი ფართობი უჭირავს. სოციალისტური შეჯიბრების ნაკისრი ვალდებულებით მთელი ამ ფართობის თვითეულ ჰექტარზე 31 ცენტნერი სიმინდი უნდა მიღონ, ხოლო მაღალმოსავლიანი 3.506 ჰექტარის თვითეულ ჰექტარზე — 60 ცენტნერი.

კონფერენციის დელეგატებმა ყურადღებით მოისმინეს სოფელ ზედუღელეთის კოლმეურნეობის თავმჯდომარის ვ. დემეტრაშვილის სიტყვა.

— კოლმეურნეობაში სიმინდის მთელ ფართობს 660 ჰექტარი უჭირავს, — განაცხადა მან, — აქედან 200 ჰექტარი მაღალმოსავლიანია. ნათლად ეს ფართობი კვადრატულ-ბუდობრივად დავთესეთ, ხელით შრომის გამოუყენებლად, კომპლექსური მექანიზაციით დავამუშავეთ. მაღე მოსავლის აღებას შევუდგებით. იმედი გვაქვს მაღალმოსავლიან ნაკვეთებში საშუალოდ ჰექტარზე 60 ცენტნერი სიმინდი მივიღოთ, ხოლო 400 ჰექტარის თვითეულ ჰექტარზე — 50 ცენტნერი.

დიდი ადგილი ჰქონდა დათმობილი ნაკლოვანებათა კრიტიკას. დელეგატები პარტიული პირდაპირობით ამხილებდნენ ჩამორჩენის კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშაობაში, ლაპარაკობდნენ გამოუყენებელ რეზერვებზე, ხელშემშლელ მიზეზებზე.

— პურეულის მეტად დაბალი მოსავალი მიიღეს სოფლების მეღერეკანის, შინდისის, ტინისხიდის, ატენის, ფხვენისის, ხვითის, მერეთის კოლმეურნეობებმა.

— ხეხილის ბაღები მოუელელი და გამეჩხერებულია სოფლებს მეჯვრისხევის, ავრისის, ნიქოზის, მელეხეკისის, ქარბის კოლმეურნეობებში, ბერბუკის საბჭოთა მეურნეობაში!

— რაიონში ძროხების წველადობა შემცირდა.

სკკპ ახალი პროგრამის პროექტში ნათქვამია, რომ **კომუნისტური მშენებლობის მსვლელობაში გაიზრდება საბჭოების როლი, რომლებიც გადაიქცევენ ხალხის ყოვლისმომცველ ორგანიზაციად, მისი ერთიანობის განსახიერებად.** რაიონში კი ზოგი სასოფლო საბჭო კვლავ სუსტად მუშაობს. ასე ითქმის მაგალითად, ნიქოზის, ტყვიავის, ტირძნისის, ზემო ახალსოფლის, მღებრიანის, ბოშურას სასოფლო საბჭოებზე. ისინი სოფლის მშრომელებს ვერ რაზმავენ მათ წინაშე მდგომი ამოცანების შესასრულებლად.

კონფერენცია ვერ დაკმაყოფილა მეტად სასოფლო თემებში ნაკლებ ყურადღებას. ბევრ საბჭოს თავმჯდომარის ქ. ოქროპირიძის გამოსვლამ. მან ვერაფერი თქვა იმაზე, თუ რას აკეთებენ საბჭოში მასებთან კავშირის განსამტკიცებლად, როგორ უგდებენ ყურს მათ ხმას, რა მუშაობას ეწევიან სოფლის კეთილმოსაწყობად.

რა არის მიზეზი მეურნეობის ცალკეულ დარგებში ჩამორჩენისა?

ამ კითხვაზე დამაჯერებელი პასუხია გაცემული საანგარიშო მოხსენებასა და დელეგატების გამოსვლებში. აღნიშნა მასებში ორგანიზატორული როლის ამაღლება და პირველადი პარტიული ორგანიზაციებისადმი რაიკომის დახმარების გაძლიერება.

* * *

სკკპ ახალი პროგრამის პროექტის შესახებ მოხსენება გააკეთა რაიკომის მდივანმა ვ. ყველაშვილმა, ხოლო სკკპ ახალი წესდების პროექტის შესახებ — რაიკომის მდივანმა ბ. გოცირიძემ. ორივე მოხსენების იერგელ კამათში გამოვიდა 8 დელეგატი.

* * *

კონფერენციაზე სიტყვა წარმოთქვა საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ ამხანაგმა **გ. ს. ჟორჟიაძემ.**

კონფერენციამ რაიკომის მუშაობა დამაკმაყოფილებლად ცნო, მოიწონა პარტიის ახალი პროგრამისა და წესდების პროექტები და განხილულ საკითხებზე მიიღო შესაბამისი დადგენილებები.

* * *

კონფერენციაზე არჩეულ იქნა პარტიის რაიონული კომიტეტი. პლენუმმა პარტიის გორის რაიკომის პირველ მდივნად აირჩია **ი. ტოლიაშვილი,** მეორე მდივნად — **ვ. ყველაშვილი,** მდივნად — **ბ. გოცირიძე.**

ვ. ხეთაგური,
„კომუნისტის“ ხაკ. კორ.

ვანო ჯორჯაძე 80 წელია მუშაობს მაუდ-ქამოლის კომბინატში. იგი ხელმძღვანელობს საჩეჩი მანქანების ლესვა-მოწყობის ბრიგადას. ამ მანქანების წესიერად გამართვაზე დიდად არის დამოკიდებული პროდუქციის ხარისხი. ჯორჯაძის ბრიგადა ყოველთვის საუკეთესოდ ასრულებს თავის საქმეს, დღეში ორის ნაცვლად სამ საჩეჩ მოწყობილობას ლესავს. სურათზე: **ვ. ჯორჯაძე.**

ფოტო ბ. დადვაძისა.

სტუმრები ოშკანიდან

ორი წელია ერთმანეთს ეკიბრებიან და მეგობრობენ გურჯაანის რაიონის სოფელ ვაზისუბნის და სომხეთის სსრ აშტარაკის რაიონის სოფელ ოშკანის დომიტროვის სახელობის კოლმეურნეობების მშრომელები.

ამ დღეებში ვაზისუბანში სტუმრად იყო მოძმე სომხეთის კოლმეურნეთა დელეგაცია, რომელსაც ხელმძღვანელობდა ოშკანის დომიტროვის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე გურგენ გუკასიანი. ვაზისუბნელმა კოლმეურნეებმა მა გულთბილად მიიღეს სომეხი მეგობრები. სტუმრებმა დაათვალიერეს მინდვრები, ვენახები, მეცხოველეობის ფერმები. მეგობრებს შორის გაიმართა საინტერესო საუბრები იმაზე, თუ რა მეთოდებს იყენებს ორივე კოლმეურნეობა სახოფლო-სამეურნეო კულტურების მაღალი მოსავლის მოყვანისათვის, მეცხოველეობის პროდუქტ ე ბის სიუხვის შექმნისა და კოლმეურნეობაში შრომის უკეთესად მოწყობისათვის.

მასპინძლებმა სურვილი გამოთქვეს წელს ერთ ჰექტარზე გააშენონ ოშკანის კოლმეურნეობაში გავრცელებ უ ლ ი უხვმოსავლიანი ვაზის ჯიში, რომლის მაჩრიანობა 25-30 პროცენტს შეადგენს. სტუმრებმა ვაზისუბნელებს აღუთქვეს, რომ გამოუგზავნიან საკი რ ო ნერგს.

ოშკანელმა სტუმრებმა დიდი ინტერესით დაათვალიერეს ილია ჭავჭავაძის და ალექსანდრე ჭავჭავაძის სახლ-მუზეუმები ყვარელსა და წინანდალში. იყვნენ აგრეთვე შუამთაში.

ს. შაქარაშვილი,

ახალი ტექნიკის დანერგვით

ჩხოროწყუ. (საკ. კორ.). ჩხოროწყუს ჩაის ფაბრიკას (დირექტორი ვ. ხოფერია) წლიური გეგმით უნდა გამოეშვა 552 ტონა ბაიხაო ჩაის მზა პროდუქცია, ხოლო შვიდ თვეში — 325 ტონა. ფაქტიურად შვიდ თვეში გამოშვებულია 380 ტონა სურნელოვანი ჩაი.

აღნიშნულ წარმატებებს ფაბრიკის კოლექტივმა მიაღწია ახალი ტექნიკის დანერგვით, საბრეხი განყოფილების მექანიზაციით და გრეხის ახალი მეთოდის შემოღებით. ამან საშუალებისო წარმადობა 25 ტონით გაადიდა.

ამ წარმატებათა მოპოვებაში განსაკუთრებით გამოირჩნენ თავი მგრეხავმა ლ. გოროზანოვამ, მხმოებელმა ვ. ჩხარხალიამ, დამხარისხებელმა მ. კვარაცხელიამ და სხვ.

ფაბრიკის კოლექტივმა ვალდებულება იკისრა კროდუქციის გამოშვების ფლიური გეგმა 1 სექტემბრისათვის შეასრულოს და გეგმის ზემით გამოუშვას 200 ათასი მანეთის პროდუქცია.

„კომუნისტის“ სიგნალის შემდეგ

„გაბზარული ავტორიტეტი“

ლამისყანის კოლმეურნეობის პირველადი პარტიული ორგანიზაციის ბიუროს მდივნობიდან.

გაფრთხილებულ იქნა კოლმეურნეობის ბუხგალტერი თ. პაიაშვილი, რომ თუ იგი უახლოეს პერიოდში არ უზრუნველყოფს ანგარიშწარმოებაში სათანადო წესრიგის დამყარებას, მკაცრად დაისჯება.

რაიკომის ბიუროს დაავალა რაიონის პროკურატურას პირველ სექტემბრამდე შეისწავლოს ლამისყანის კოლმეურნეობაში 1960 წელს 4 ჰექტარზე გაშენებული ვენახის ძალუპვის მიზეზი და სასამართლო პასუხისგებაში მისცეს დამნაშავე პირები.

გარდა აღნიშნულისა, რაიკომის ბიურომ დასახა კონკრეტული ღონისძიებანი არხებულ ნაკლოვანებათა სასწრაფოდ გამოსწორებისათვის.

გ. ბანძელაძე,
თბილისის ი. ბ. სტალინის სახ. სახელმწიფო უნივერსიტეტის დოცენტი.

სურათზე: ქუთაისის საავტომობილო ქარხნის საწვეხ-საძარე საამქროს მწვრთნელი ზაირა გელენიძე, რომელიც ყოველთვიურ დავალებას 120-130 პროცენტით ასრულებს.

ფოტო ბ. დადვაძისა.

სოფლად რომ მეტი დოვლათი იყოს

დელეგატები ხაშურისაკენ მოეშურებოდნენ. მათ თან ჩამოიტანეს და რაიონის 35-ე კონფერენციის მოახსენეს თავიანთი ფიქრები, მისწრაფებანი, სურვილები.

რაკომის მეორე მდივნის ზ. აბაზაძის საანგარიშო მოხსენებაში სწორად იყო ასახული რაკომის მუშაობა საანგარიშო პერიოდში.

— ჩვენ ახლა დიდ საოცრებათა ეპოქაში ვცხოვრობთ, — თქვა მან. — ჩვენი ადამიანები შეეჩვივნენ იმას, რომ რასაც ჯუშინ მივაღწიეთ, დღეს იგი აღარ გვკმაყოფილებს, დღევანდელი მიღწევა კი ხვალისათვის არასაკმარისია. ჩვენი ხალხი დეგმირული ნაბიჯებით მიდის კომუნიზმის ნათელ გზაზე. ჩვენც ხომ დღითი ხაბჭოთა ხალხის დიდი ოჯახის ღირსეული წევრები ვართ, ამიტომ გუშინდელი მიღწევებით დაკმაყოფილება არ შეგვფერის.

„პარტია აწყობს სოფლის მეურნეობის საწარმოო ძალების მძლავრ აღმავლობას, რაც საშუალებას მოგვცემს გადავჭრათ ორი ძირითადი, ერთმანეთთან მჭიდროდ დაკავშირებული ამოცანა: ა) მივაღწიოთ კვების მაღალხარისხოვანი პროდუქტების სიუხვეს მოსახლეობისათვის და ნედლეულის სიუხვეს მრეწველობისათვის; ბ) უზრუნველვყოთ საბჭოთა სოფლის თანდათანობით გადასვლა კომუნისტურ საზოგადოებრივ ურთიერთობაზე და ძირითადად აღმოვფხვრათ განსხვავება ქალაქსა და სოფელს შორის“ — ნათქვამია მშობლიური კომუნისტური პარტიის პროგრამის პროექტში.

რა გაკეთდა ამ მხრივ რაიონში საანგარიშო პერიოდში, როგორ ხდება ხაშურის რაიონი პარტიის XXII ყრილობას?

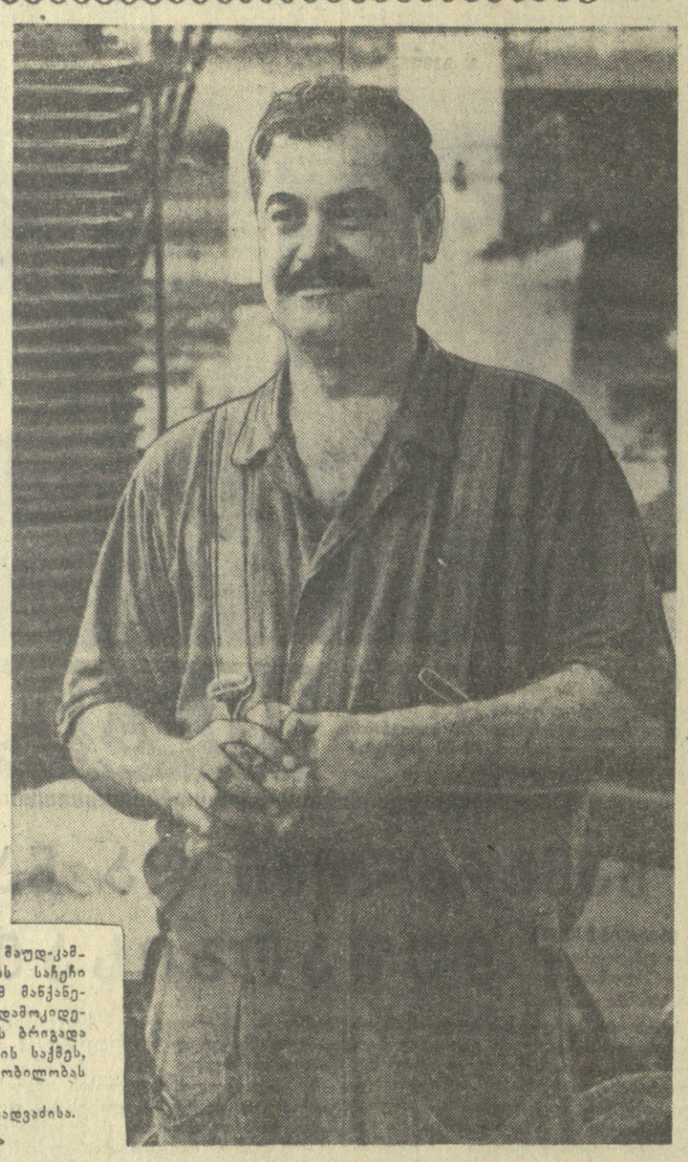

მაგრამ მეხილეობაზე ამას ვერ ვიტყვით. ხეხილის ბაღების საკმაო ფართობები უყურადღებობით გამეჩხერდა. რაიონის ხელმძღვანელობა კი ამას ნაკლებ ყურადღებას აქცევდა.

მართალია თავთავიანი მარცვლეული კულტურებისათვის წელს სახარბიელო ამინდი არ იყო, მაგრამ სადაც ნათესებს აგროტექნიკური წესების ზუსტად დაცვით უვლიდნენ, იქ შედეგიც კარგი იყო. ამიტომ სწორი არ არის, რომ ზოგიერთი ხელმძღვანელი მუშაკი ყველაფერს უამინდობას აბრალებს. როგორ მოიყვანეს შედარებით კარგი მოსავალი წრომის, ჯვართქმის, ხალვების და სხვა კოლმეურნეობებმა? ამინდის პირობები ხომ ისეთივე იყო, როგორც დანარჩენ სოფლებში?

მარცვლეული კულტურებიდან აღსანიშნავია სიმინდი. იგი ხაშურის რაიონის „მინდვრის დედოფალიც“ არის და მას ისე უნდა ვეკლიდეთ, როგორც დედოფალს შეეფინა. რაიონის კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობების მინდვრებში სიმინდს 4.598 ჰექტარი ფართობი უჭირავს. მშრომელთა ვალდებულებაა 2.050 ჰექტარის თვითეულ ჰექტარზე 60 ცენტნერი სიმინდის მარცვალი მიიღონ, ბევრმა მოწინავე მესიმინდემ კი 70-100 ცენტნერის მიღებაც იკისრა. ვალდებულება პირნათლად შესრულდება.

შეიძლება ჯარხალიც კოლმეურნეობათა შემოსავლის ძირითადი წყაროა. ნათესებს ბევრგან კარგად უვლიან, მოსავალსაც კარგს მოელიან. მაგრამ ზოგან თესვის აგროვადები დაარღვიეს.

დიდ შემოსავალს აძლევს კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებს მევენახეობა და მეხილეობა. ბოლის ბაღებს რაიონში 1.534 ჰექტარი ფართობი უჭირავს, ხოლო ვენახს — 623 ჰექტარი. წელს კენახებს კარგი პირი უჭირავთ. ნაყოფიერებაც მაღალია. ხოლო ხეხილის ბაღებს ბევრგან ხელი აქვთ აღარ მოუვლიათ. ბაღებში ბალახი ამოსულა, ხეებს ბევრგან ტოტები ჭრა სჭირდებათ, ნიადაგი ბევრგან ნაყოფიერების ამაღლებას მოითხოვს.

ხაშურის რაიონში ბევრი ისეთი ადამიანია, რომელთაც ხელი მიუწვდებათ ნიადაგის ნაყოფიერების ამაღლებაზე, ხეხილის ბაღების გაშენებაზე, მაგრამ ამ საქმეს ისინი ვერ ეკიდებიან სათანადო პასუხისმგებლობით. ასეთი ადამიანები ბევრი ჰყავთ ხაშურის რაიონში. ასეთია, მაგალითად, ხაშურის ქალაქ-საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ნ. ბერიძე, ხაშურის ქალაქ-საბჭოს აღმასკომის მეურნეობრივი განყოფილების გამგე ნ. ჯაფარიძე, ხაშურის ქალაქ-საბჭოს აღმასკომის ფინანსური განყოფილების გამგე ნ. ბერიძე, ხაშურის ქალაქ-საბჭოს აღმასკომის კომუნალური განყოფილების გამგე ნ. ბერიძე და სხვები.

ხაშურის რაიონის ხელმძღვანელ ორგანოებს ბევრი რამ აქვთ გასაკეთებელი სოფლის მეურნეობის ყველა დარგის განვითარებისათვის. ამ საქმეში ბევრი რამ შეუძლიათ გააკეთონ ხაშურის ქალაქ-საბჭოს აღმასკომის მეურნეობრივმა განყოფილებებმა, ხაშურის ქალაქ-საბჭოს აღმასკომის კომუნალურმა განყოფილებამ, ხაშურის ქალაქ-საბჭოს აღმასკომის ფინანსურმა განყოფილებამ, ხაშურის ქალაქ-საბჭოს აღმასკომის კულტურის განყოფილებამ, ხაშურის ქალაქ-საბჭოს აღმასკომის ფინანსურმა

ירושלים בירת ישראל

הכנסת הכריזה: ירושלים בירת ישראל

ההחלטה התקבלה ברוב של 70 קולות נגד 7 — 43 חברי הכנסת נמנעו

ירושלים, 27 בנובמבר. (מאת כתבנו). הכנסת הכריזה היום על ירושלים כבירת ישראל. ההחלטה התקבלה ברוב של 70 קולות נגד 7 — 43 חברי הכנסת נמנעו. ההחלטה נתקבלה לאחר ויכוח ארוך, שנמשך יומיים.

ההחלטה הוגשה לכנסת על ידי ראש הממשלה, דוד בן־גוריון, ושר החוץ, משה שרת. בהצעה נאמר: "הכנסת מכריזה כי ירושלים היא בירת ישראל. הכנסת קובעת כי ירושלים תישאר בירת ישראל לעולם ולא תחולק שוב".

בן־גוריון נשא נאום ארוך, בו הסביר את הנימוקים שהביאו את הממשלה להגיש את ההצעה. "ירושלים היתה בירת ישראל במשך 3,000 שנה", אמר בן־גוריון. "היא היתה בירת ישראל בימי דוד ושלמה, בימי החשמונאים ובימי בר כוכבא. היא היתה בירת ישראל גם כאשר היתה תחת שלטון זרים. היא תהיה בירת ישראל לנצח".

בן־גוריון הזכיר את העובדה כי ירושלים היתה מחולקת בין ישראל לירדן במשך 19 שנים, מאז מלחמת העצמאות ב־1948. "בכל השנים האלה", אמר בן־גוריון, "לא ויתרנו על ירושלים, ולא נוותר עליה גם עכשיו".

שר החוץ, משה שרת, נשא נאום ארוך לא פחות. הוא אמר: "ירושלים היא לב העם היהודי. היא מקום הקודש של הנצרות. היא מקום הקודש של האסלאם. אנחנו מכבדים את כל הדתות, ואנחנו מבטיחים חופש פולחן לכל הדתות בירושלים".

שרת הוסיף: "אנחנו לא מבקשים מאף אחד להכיר בירושלים כבירת ישראל. אנחנו רק מבקשים שלא יכירו בירושלים כבירת ירדן, כי ירושלים אינה שייכת לירדן. ירושלים שייכת לישראל".

ההצבעה

ההצבעה נערכה בשעה 11 בלילה. 70 חברי הכנסת הצביעו בעד ההחלטה, 7 נגד, ו־43 נמנעו. בין הנמנעים היו חברי סיעת "הרות", שהתנגדה להחלטה מטעמים דתיים, וחברי סיעת "הבית היהודי", שטענה כי ההחלטה לא הלכה מספיק רחוק.

ח"כ מנחם בגין, מנהיג "הרות", אמר: "אנחנו מברכים על ההחלטה, אבל היינו רוצים שהכנסת תכריז על ירושלים כבירת ישראל בגבולות 1948, כולל העיר העתיקה".

ח"כ שלמה בן־יוסף, מנהיג "הבית היהודי", אמר: "ההחלטה חשובה, אבל היא לא מספיקה. אנחנו דורשים שהכנסת תכריז על ריבונות ישראל בכל ירושלים, כולל הר הבית".

תגובות

ההחלטה עוררה תגובות שונות בעולם. ארצות הברית מסרה כי היא "מקבלת בהבנה" את ההחלטה, אך "אינה משנה את עמדתנו בנושא מעמדה הסופי של ירושלים". בריטניה מסרה כי היא "מצטערת על ההחלטה, שעלולה להקשות על השגת הסדר שלום".

ברית המועצות מסרה כי היא "תומכת בכל החלטה שתקבל הכנסת הישראלית". פולין, צ'כוסלובקיה והונגריה מסרו הודעות דומות.

ירדן הגיבה בחריפות. שר החוץ של ירדן, סעיד אל־מולקי, מסר: "ההחלטה היא פרובוקציה מסוכנת, והיא תביא לשפיכות דמים". ירדן הודיעה כי היא שוקלת לנתק את יחסיה הדיפלומטיים עם ישראל.

ירושלים בירת ישראל

ההחלטה התקבלה ברוב של 70 קולות נגד 7 — 43 חברי הכנסת נמנעו

ירושלים, 27 בנובמבר. (מאת כתבנו). הכנסת הכריזה היום על ירושלים כבירת ישראל. ההחלטה התקבלה ברוב של 70 קולות נגד 7 — 43 חברי הכנסת נמנעו. ההחלטה נתקבלה לאחר ויכוח ארוך, שנמשך יומיים.

ההחלטה הוגשה לכנסת על ידי ראש הממשלה, דוד בן־גוריון, ושר החוץ, משה שרת. בהצעה נאמר: "הכנסת מכריזה כי ירושלים היא בירת ישראל. הכנסת קובעת כי ירושלים תישאר בירת ישראל לעולם ולא תחולק שוב".

בן־גוריון נשא נאום ארוך, בו הסביר את הנימוקים שהביאו את הממשלה להגיש את ההצעה. "ירושלים היתה בירת ישראל במשך 3,000 שנה", אמר בן־גוריון. "היא היתה בירת ישראל בימי דוד ושלמה, בימי החשמונאים ובימי בר כוכבא. היא היתה בירת ישראל גם כאשר היתה תחת שלטון זרים. היא תהיה בירת ישראל לנצח".

בן־גוריון הזכיר את העובדה כי ירושלים היתה מחולקת בין ישראל לירדן במשך 19 שנים, מאז מלחמת העצמאות ב־1948. "בכל השנים האלה", אמר בן־גוריון, "לא ויתרנו על ירושלים, ולא נוותר עליה גם עכשיו".

שר החוץ, משה שרת, נשא נאום ארוך לא פחות. הוא אמר: "ירושלים היא לב העם היהודי. היא מקום הקודש של הנצרות. היא מקום הקודש של האסלאם. אנחנו מכבדים את כל הדתות, ואנחנו מבטיחים חופש פולחן לכל הדתות בירושלים".

שרת הוסיף: "אנחנו לא מבקשים מאף אחד להכיר בירושלים כבירת ישראל. אנחנו רק מבקשים שלא יכירו בירושלים כבירת ירדן, כי ירושלים אינה שייכת לירדן. ירושלים שייכת לישראל".

ההצבעה

ההצבעה נערכה בשעה 11 בלילה. 70 חברי הכנסת הצביעו בעד ההחלטה, 7 נגד, ו־43 נמנעו. בין הנמנעים היו חברי סיעת "הרות", שהתנגדה להחלטה מטעמים דתיים, וחברי סיעת "הבית היהודי", שטענה כי ההחלטה לא הלכה מספיק רחוק.

ח"כ מנחם בגין, מנהיג "הרות", אמר: "אנחנו מברכים על ההחלטה, אבל היינו רוצים שהכנסת תכריז על ירושלים כבירת ישראל בגבולות 1948, כולל העיר העתיקה".

ח"כ שלמה בן־יוסף, מנהיג "הבית היהודי", אמר: "ההחלטה חשובה, אבל היא לא מספיקה. אנחנו דורשים שהכנסת תכריז על ריבונות ישראל בכל ירושלים, כולל הר הבית".

תגובות

ההחלטה עוררה תגובות שונות בעולם. ארצות הברית מסרה כי היא "מקבלת בהבנה" את ההחלטה, אך "אינה משנה את עמדתנו בנושא מעמדה הסופי של ירושלים". בריטניה מסרה כי היא "מצטערת על ההחלטה, שעלולה להקשות על השגת הסדר שלום".

ברית המועצות מסרה כי היא "תומכת בכל החלטה שתקבל הכנסת הישראלית". פולין, צ'כוסלובקיה והונגריה מסרו הודעות דומות.

ירדן הגיבה בחריפות. שר החוץ של ירדן, סעיד אל־מולקי, מסר: "ההחלטה היא פרובוקציה מסוכנת, והיא תביא לשפיכות דמים". ירדן הודיעה כי היא שוקלת לנתק את יחסיה הדיפלומטיים עם ישראל.

ירושלים בירת ישראל

הכנסת הכריזה: ירושלים בירת ישראל

ההחלטה התקבלה ברוב של 70 קולות נגד 7 — 43 חברי הכנסת נמנעו

ירושלים, 27 בנובמבר. (מאת כתבנו). הכנסת הכריזה היום על ירושלים כבירת ישראל. ההחלטה התקבלה ברוב של 70 קולות נגד 7 — 43 חברי הכנסת נמנעו. ההחלטה נתקבלה לאחר ויכוח ארוך, שנמשך יומיים.

ההחלטה הוגשה לכנסת על ידי ראש הממשלה, דוד בן־גוריון, ושר החוץ, משה שרת. בהצעה נאמר: "הכנסת מכריזה כי ירושלים היא בירת ישראל. הכנסת קובעת כי ירושלים תישאר בירת ישראל לעולם ולא תחולק שוב".

בן־גוריון נשא נאום ארוך, בו הסביר את הנימוקים שהביאו את הממשלה להגיש את ההצעה. "ירושלים היתה בירת ישראל במשך 3,000 שנה", אמר בן־גוריון. "היא היתה בירת ישראל בימי דוד ושלמה, בימי החשמונאים ובימי בר כוכבא. היא היתה בירת ישראל גם כאשר היתה תחת שלטון זרים. היא תהיה בירת ישראל לנצח".

בן־גוריון הזכיר את העובדה כי ירושלים היתה מחולקת בין ישראל לירדן במשך 19 שנים, מאז מלחמת העצמאות ב־1948. "בכל השנים האלה", אמר בן־גוריון, "לא ויתרנו על ירושלים, ולא נוותר עליה גם עכשיו".

שר החוץ, משה שרת, נשא נאום ארוך לא פחות. הוא אמר: "ירושלים היא לב העם היהודי. היא מקום הקודש של הנצרות. היא מקום הקודש של האסלאם. אנחנו מכבדים את כל הדתות, ואנחנו מבטיחים חופש פולחן לכל הדתות בירושלים".

שרת הוסיף: "אנחנו לא מבקשים מאף אחד להכיר בירושלים כבירת ישראל. אנחנו רק מבקשים שלא יכירו בירושלים כבירת ירדן, כי ירושלים אינה שייכת לירדן. ירושלים שייכת לישראל".

ההצבעה

ההצבעה נערכה בשעה 11 בלילה. 70 חברי הכנסת הצביעו בעד ההחלטה, 7 נגד, ו־43 נמנעו. בין הנמנעים היו חברי סיעת "הרות", שהתנגדה להחלטה מטעמים דתיים, וחברי סיעת "הבית היהודי", שטענה כי ההחלטה לא הלכה מספיק רחוק.

ח"כ מנחם בגין, מנהיג "הרות", אמר: "אנחנו מברכים על ההחלטה, אבל היינו רוצים שהכנסת תכריז על ירושלים כבירת ישראל בגבולות 1948, כולל העיר העתיקה".

ח"כ שלמה בן־יוסף, מנהיג "הבית היהודי", אמר: "ההחלטה חשובה, אבל היא לא מספיקה. אנחנו דורשים שהכנסת תכריז על ריבונות ישראל בכל ירושלים, כולל הר הבית".

תגובות

ההחלטה עוררה תגובות שונות בעולם. ארצות הברית מסרה כי היא "מקבלת בהבנה" את ההחלטה, אך "אינה משנה את עמדתנו בנושא מעמדה הסופי של ירושלים". בריטניה מסרה כי היא "מצטערת על ההחלטה, שעלולה להקשות על השגת הסדר שלום".

ברית המועצות מסרה כי היא "תומכת בכל החלטה שתקבל הכנסת הישראלית". פולין, צ'כוסלובקיה והונגריה מסרו הודעות דומות.

ירדן הגיבה בחריפות. שר החוץ של ירדן, סעיד אל־מולקי, מסר: "ההחלטה היא פרובוקציה מסוכנת, והיא תביא לשפיכות דמים". ירדן הודיעה כי היא שוקלת לנתק את יחסיה הדיפלומטיים עם ישראל.

ירושלים בירת ישראל

הכנסת הכריזה: ירושלים בירת ישראל

ההחלטה התקבלה ברוב של 70 קולות נגד 7 — 43 חברי הכנסת נמנעו

ירושלים, 27 בנובמבר. (מאת כתבנו). הכנסת הכריזה היום על ירושלים כבירת ישראל. ההחלטה התקבלה ברוב של 70 קולות נגד 7 — 43 חברי הכנסת נמנעו. ההחלטה נתקבלה לאחר ויכוח ארוך, שנמשך יומיים.

ההחלטה הוגשה לכנסת על ידי ראש הממשלה, דוד בן־גוריון, ושר החוץ, משה שרת. בהצעה נאמר: "הכנסת מכריזה כי ירושלים היא בירת ישראל. הכנסת קובעת כי ירושלים תישאר בירת ישראל לעולם ולא תחולק שוב".

בן־גוריון נשא נאום ארוך, בו הסביר את הנימוקים שהביאו את הממשלה להגיש את ההצעה. "ירושלים היתה בירת ישראל במשך 3,000 שנה", אמר בן־גוריון. "היא היתה בירת ישראל בימי דוד ושלמה, בימי החשמונאים ובימי בר כוכבא. היא היתה בירת ישראל גם כאשר היתה תחת שלטון זרים. היא תהיה בירת ישראל לנצח".

בן־גוריון הזכיר את העובדה כי ירושלים היתה מחולקת בין ישראל לירדן במשך 19 שנים, מאז מלחמת העצמאות ב־1948. "בכל השנים האלה", אמר בן־גוריון, "לא ויתרנו על ירושלים, ולא נוותר עליה גם עכשיו".

שר החוץ, משה שרת, נשא נאום ארוך לא פחות. הוא אמר: "ירושלים היא לב העם היהודי. היא מקום הקודש של הנצרות. היא מקום הקודש של האסלאם. אנחנו מכבדים את כל הדתות, ואנחנו מבטיחים חופש פולחן לכל הדתות בירושלים".

שרת הוסיף: "אנחנו לא מבקשים מאף אחד להכיר בירושלים כבירת ישראל. אנחנו רק מבקשים שלא יכירו בירושלים כבירת ירדן, כי ירושלים אינה שייכת לירדן. ירושלים שייכת לישראל".

ההצבעה

ההצבעה נערכה בשעה 11 בלילה. 70 חברי הכנסת הצביעו בעד ההחלטה, 7 נגד, ו־43 נמנעו. בין הנמנעים היו חברי סיעת "הרות", שהתנגדה להחלטה מטעמים דתיים, וחברי סיעת "הבית היהודי", שטענה כי ההחלטה לא הלכה מספיק רחוק.

ח"כ מנחם בגין, מנהיג "הרות", אמר: "אנחנו מברכים על ההחלטה, אבל היינו רוצים שהכנסת תכריז על ירושלים כבירת ישראל בגבולות 1948, כולל העיר העתיקה".

ח"כ שלמה בן־יוסף, מנהיג "הבית היהודי", אמר: "ההחלטה חשובה, אבל היא לא מספיקה. אנחנו דורשים שהכנסת תכריז על ריבונות ישראל בכל ירושלים, כולל הר הבית".

תגובות

ההחלטה עוררה תגובות שונות בעולם. ארצות הברית מסרה כי היא "מקבלת בהבנה" את ההחלטה, אך "אינה משנה את עמדתנו בנושא מעמדה הסופי של ירושלים". בריטניה מסרה כי היא "מצטערת על ההחלטה, שעלולה להקשות על השגת הסדר שלום".

ברית המועצות מסרה כי היא "תומכת בכל החלטה שתקבל הכנסת הישראלית". פולין, צ'כוסלובקיה והונגריה מסרו הודעות דומות.

ירדן הגיבה בחריפות. שר החוץ של ירדן, סעיד אל־מולקי, מסר: "ההחלטה היא פרובוקציה מסוכנת, והיא תביא לשפיכות דמים". ירדן הודיעה כי היא שוקלת לנתק את יחסיה הדיפלומטיים עם ישראל.

მათ მოსიბლეს თბილისის მაყურებელი

ჩვენი ოსტატები

ლვოველოგმა მასხრულები დაკმაყოფილა

თითქმის თვეზე მეტია საქართველოში საგასტროლოდ იმყოფებოდა საგოთა არმიის ლვოვის რუსული დრამატული თეატრის წიხიერი კოლექტივი, რომელმაც თავისი შემოქმედება გააცნო არა მარტო თბილისს, არამედ ჩვენი რესპუბლიკის ბევრი რაიონის მაყურებელს.

ლვოველმა მსახიობებმა საქართველოში ყოფნის პერიოდში უჩვენეს 75 სპექტაკლი, მათ შორის 36 გასვლითი სპექტაკლი. ჩვენი სტუმრების თეატრალური ხელოვნება 43 ათასამა მაყურებელმა ნახა.

გუშინ თეატრის კოლექტივმა თავისი უკანასკნელი სპექტაკლი „მოდოლე ქალი“ გამართა სახელმწიფო ფილარმონიის საზაფხულო თეატრში. ამ სპექტაკლით თეატრი სამოქალაქო მაყურებელს გამოემშოვა, ხოლო დღეს ლვოველები ამიერკავკასიის სამხედრო ოლქის მეომრებისათვის წარმოადგენენ იმავე სპექტაკლს.

გულითადი მადლობა

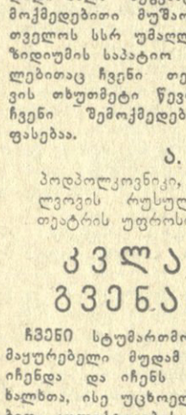

დიდი გულისხმიერება გამოიჩინეს მზიური საქართველოს დედაქალაქის მშრომელებმა საბჭოთა არმიის ლვოვის დრამატული თეატრის კოლექტივისადმი, მოგვიწყეს გულთბილი შეხვედრები, მიუხედავად აგვისტოს ცხელი ამინდებისა, ჩვენი თეატრის საგასტროლო სპექტაკლების დროს გრიბოედოვის სახელობის სახელმწიფო თეატრი ყოველთვის სავსე იყო მაყურებლით.

გარდა თბილისისა, ვეწვიეთ საქართველოს სხვადასხვა რაიონებსა და ქალაქებს — გორს, ბორჯომს, რუსთავს, ქასპს, სტალინირს. ყველგან ვგრძნობდით სიყვარულსა და პატივისცემას.

მთელი თეატრის კოლექტივის სახელით მადლობა მინდა გადავუხადო ქართველ მაყურებელს ასეთი გულთბილი შეხვედრებისათვის, რომლებმაც დიდი ძალა შეგვმატა შემდგომი შემოქმედებითი მუშაობისათვის. საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო სიგელები, რომლებითაც ჩვენი თეატრის კოლექტივის თხუმეტი წევრი დაჯილდოვდა, ჩვენი შემოქმედების უდიდესი შეფასებაა.

ა. ალასიანცი,
პოდპოლკოვნიკი, საბჭოთა არმიის ლვოვის რუსული დრამატული თეატრის უფროსი.

კვლავაც გველოდეთ!

ჩვენი სტუმართმოყვარე თბილისის მაყურებელი მუდამ დიდ ინტერესს იჩენდა და იჩენს როგორც მომმე ხალხთა, ისე უცხოელთა შემოქმედებითი კოლექტივების ყოველი გასტროლისადმი. ამ შემთხვევაში, როცა ჩვენი მომთხოვნი მაყურებლის წინაშე წარსდგა საბჭოთა არმიის ლვოვის დრამატული თეატრის მაღალმხატვრული კოლექტივი, ეს ინტერესი კიდევ უფრო გაიზარდა.

შემთხვევითი არ იყო, რომ ჩვენი დედაქალაქი მეტად გულთბილად შეხვდა ამ შესანიშნავ კოლექტივს. თეატრის ყველა მსახიობი ცდილობდა დიდი სცენური ოსტატობით ეჩვენებინა თავისი წამყვანი თუ პატარა როლი.

მიიღეთ ჩვენი მადლობა, ძვირფასო მეგობრებო, რომ ასე კარგი, აწყობილი, მაღალი გემოვნებით შეკრული სპექტაკლებით დაგვატკბეთ თქვენი გულწრფელი დამფასებლები.

გზა მშვიდობისა! კეთილი იყოს თქვენი კვლავ მობრძანება ჩვენს მზიურ საქართველოში!

დ. ანთაძე,
საქართველოს სსრ სახალხო არტისტი, რუსთაველის სახელობის თეატრის დირექტორი.

ვერ დავივიწყებთ...

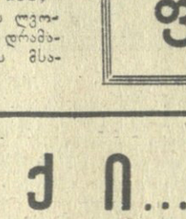

საქართველოში პირველად ვარ. შთაბეჭდილებანი იმდენი მაქვს და თანაც ისე სასიამოვნო, რომ არ ვიცი, რომელი ერთი გითხრათ. მივდივარ და მენანება, აღარ შემეტება ამ წარმტაცი მხარისა და გულთბილად საყვარელი ადამიანების დატოვება.

თბილისში ბევრი რამ ვნახე, დავთვალიერე ისტორიული ადგილები, გავეცანი თბილისელებს. მათ ძალიან უყვართ მშობლიური ქალაქი.

მაყურებელმა ჩვენი თეატრის სპექტაკლებისადმი დიდი ინტერესი გამოიჩინა.

მინდა გულითადი მადლობა კუთხრა ქართველ მაყურებელს, რომელმაც ესოდენ მაღალი შეფასება მისცა ჩვენს სპექტაკლებს, ავრეთვე გამოვთქვა სიხარული იმისათვის, რომ საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საპატიო დამჯილდოვეს. ეს დიდი პატივია ჩემთვის.

კიდევ ერთხელ გმადლობთ! ნახვამდის!

რ. კოლესოვა,
საბჭოთა არმიის ლვოვის რუსული დრამატული თეატრის მსახიობი.

ყოჩაღ, ნუნუ!

ამბროლაური. (საკ. კორ.). ეს ამბავი სოფელ ჯორში მოხდა. საღამო ხანი იყო. სოფლის ბავშვებს თავი მოეყარათ და ერთობოდნენ. ერთნი მღეროდნენ, მეორენი კი ერთმანეთს ჭიდაობასა და სირბილში ეჯიბრებოდნენ. მათ შორის იყო ხუთი წლის როსტომ თომაძეც. მისი კისკისი და ცელქობა ელფერს მატებდა საერთო მხიარულებას.

მაგრამ უცებ პატარა როსტომს ფეხი დაუცდა და წყლით სანახევროდ ავსებულ 50-ფუთიან ქვევრში ჩავარდა. როსტომის დედამ დაინახა როგორ გაუჩინარდა მისი ბიჭუნა. ერთი შეპკივლა, გონება დაკარგა და იქვე ჩაიკეცა. ახლომახლო მშვილელი არავინ ჩანდა. წუთიც და ბავშვი დაიღუპებოდა. იგი პაწია თითებით ქვევრის კედლებს ებღაუჭებოდა. მაგრამ ამაოდ, თავის შველას ვერ ახერხებდა.

მოთამაშე ბავშვებმა ყვირილი მორთეს. შველას ითხოვდნენ.

ამ ამბავს თვალი მოჰკრა როსტომის ბიძაშვილმა ხეზე ასულმა ნუნუ თომაძემ. იგი ელვისებურად დაეშვა მიწაზე, ქვევრთან მიირბინა და წყლით გაგუდული ბავშვი ამოიყვანა.

მალე მეზობლებმაც მოირბინეს. პატარა როსტომს პირველი დახმარება აღმოუჩინეს და მოასულიერეს.

ნუნუ თომაძემ ნორჩის სიცოცხლე გადაარჩინა.

დახე. როგორ წითლად ღუის
ფოტოეტიუდი
ვ. უუშიტაშვილისა.

ხელოვნების ქრონიკა

ამბროლაური. (საკ. კორ.). სოფელ წესი ერთ-ერთი დიდი და კეთილმოწყობილია რაიონში. აქაურ მშრომელებს ბარაქიანი შრომაც უყვართ და კულტურული დასვენებაც. წესელებში განსაკუთრებული პოპულარობით სარგებლობს სცენისმოყვარეთა დასი.

მაგრამ უკანასკნელ ხანებში ამ დასის საქმიანობა თითქოს შეწყდა. ამის მიზეზი ის გახდა, რომ ხელმძღვანელობა ვერ შეძლო ახალგაზრდობის ინტერესების სათანადოდ გათვალისწინება.

ამ ხარვეზის აღმოფხვრა ახლა ადგილობრივ კომკავშირულ ორგანიზაციას დაეკისრა. ამ დღეებში ახალგაზრდობის ინიციატივით დასი ხელახლა აღდგა. ახალგაზრდებმა ახალი ძალებით შეუდგნენ მუშაობას. ახალი ხელმძღვანელობა დაამტკიცეს. ახალი რეპერტუარი შეადგინეს. ახალი სპექტაკლებისათვის დეკორაციები დახატეს.

ამ დღეებში დასი ახალი სპექტაკლით „ქეთო და კოტე“ გამოვა მაყურებლის წინაშე.

ხალციხის სახალხო თეატრის კოლექტივმა ამ დღეებში მაყურებელს მორიგ პრემიერად ეჩვენა ვ. კანდელაკის კომედია „ამაღლებული სოფელი“.

სპექტაკლი დადგა ნ. ზამბახიძემ, მხატვრულად გაფორმა ა. გოგოლაძემ.

მაყურებელთა მოწონება დაიმსახურეს მსახიობებმა ზ. ტალახაძემ, ს. ჩილინგარაშვილმა, ო. ხმალაძემ, ა. გოგოლაძემ, თ. ჩერქეზიშვილმა და სხვ.

ამბები, ფაქტები, ცნობები

შუქი... ღამით

„კომუნისტის“ კვირის ნომერში დაიბეჭდა ღამით გადაღებული ჯვრის მონასტრის ფოტო, ბადრი მთვარე რომ წამოსდგომია თავზე. ახლა ჯვრის მონასტერი ყოველ ღამით განათებულია...

ამ არქიტექტურული განათების ავტორებია ინჟინერი **ბ. ლომიძე** და არქიტექტორი **რ. აგაბაბიანი.**

ჩვენი გაზეთის კორესპონდენტთან საუბარში ბ. ლომიძე ვრცლად შეჩერდა არქიტექტურაში სინათლის როლის შესახებ.

როგორც ჯვრის მონასტრის, ისე სხვა არქიტექტურული ძეგლების განათებას საჭიროა ხაზი გაესვას და გამოკვეთოს. ამა თუ იმ ძეგლის დამახასიათებელი არქიტექტურული ხელწერა ძეგლის უბრალოდ გაშუქებასა და არქიტექტურულ განათებას შორის დიდი განსხვავებაა.

სხივმა უნდა გამოკვეთოს მთავარი, მნიშვნელოვანი, ძეგლს უნდა შემატოს სილამაზე და ჰარმონიულობა.

აუცილებელია სინათლის წყარო ისე ოსტატურად გაეფანტოთ და შეენიღბოთ, რომ გარეშე თვალი არ გააღიზიანოს.

დროა ჩვენმა არქიტექტორებმა ყურადღება გაამახვილონ ძეგლების ღამით განათების პრობლემაზე. სამწუხაროა, რომ დღევანდელ ახალ ნაგებობებსაც კი არ აქვს არქიტექტურული განათების საკითხი მოწესრიგებული.

მსოფლიოს დიდი ქალაქების არქიტექტურაში ასეთი სინათლე უკვე დიდიხანია შეეძინა და მტკიცედ დამკვიდრდა. საუცხოო სანახავია მოსკოვის კრემლის ანსამბლი, უნივერსიტეტი ლენინის გორაზე, სხვა მრავალსართულიანი სახლები.

თბილისის შესახებ არა ერთხელ თქმულა, რომ იგი კოლორიტული და ღამაზი ქალაქია, მსოფლიოს ბევრ ქალაქს არ ჩამოუვარდება ეშით, ისტორიული და არქიტექტურული ძეგლებით.

მაშ რატომ უნდა ფარავდეს ღამე ამ ძეგლებს?

მალე შემოვა შუქი თბილისში. არა უბრალო ნათურა, არამედ არქიტექტურული განათება. დიდი დრო არ გავა და ოსტატურად, მხატვრულად, მუდმივად გაჩირაღდნდება მეტეხი და შურის ციხე, უნივერსიტეტი და რუსთაველის მოედანზე ადმინისტრაციული სახლი, რუსთაველისა და ოპერის თეატრი...

კიდევ უფრო დამშვენდება ჩვენი დედაქალაქი, და თუ ახლა ფუნიკულორზე ავდივართ ღამის თბილისის სანახავად, მალე არქიტექტურული შუქი ისე დამკვიდრდება თბილისში, რომ ახალ სილამაზესა და ეშხს მისცემს ღამით დედაქალაქს.

რ. ახვლედიანი.

ექვერთო, „ვაჟას წყაროა“!

დიდი ქართველი მგოსნის ვაჟას დაბადების 100 წლისთავზე პირველად ჩამოასხეს მინერალური წყალი „ვაჟას წყარო“, რომელიც დიდი მოწონებით სარგებლობს. „ვაჟას წყარო“ ნახშირორჟანგიანი, ჰიდროკარბონატული სამკურნალო წყალია, რომელიც თავისი ქიმიური შემადგენლობით ძალიან უახლოვდება საირმის ტიპის წყლებს და შესანიშნავი სამკურნალო თვისებები აქვს.

ბუნების დიდებული სურათია გადაშლილი ვაჟას წყაროს ჩამოსხმის ადგილას. გვჯერა, რომ რამდენიმე წლის შემდეგ ეს ადგილი მშრომელთა დასვენებისა და მკურნალობის საუკეთესო კერად გადაიქცევა. აქ „ვაჟას წყაროს“ გარდა, აღმოჩენილია კიდევ ორი წყარო, რომელთა სახელდებული ქიმიურმა ანალიზმა გვიჩვენა მათი საუკეთესო სამკურნალო თვისებები.

სამწუხაროდ, „ვაჟას წყაროს“ ჩამოსხმა დღემდე მოუწესრიგებელია, ქარხანა მოუმზადებელია ზამთრისათვის, ყინვის დროს მოსალოდნელია მილების დახეთქვა, დეფექტები აქვს ჩამოსასხმელ დანადგარს. საჭიროა ჩვენი რესპუბლიკის ადგილობრივი მეურნეობის სამინისტრომ იზრუნოს ამ მეტად ძვირფასი სამკურნალო წყლის ჩამოსხმის გაფართოებისათვის. (საკ. კორ.).

რადიოგადაცემა საზოგადოებრივ საწყისებზე

საგარეო. (საკ. კორ.). ამ დღეებში აქ საზოგადოებრივ საწყისებზე მუშაობა დაიწყო ადგილობრივმა რადიოგადაცემამ.

რადიოგადაცემის სარედაქციო კოლეგიაში გაერთიანებული არიან გამოცდილი ჟურნალისტები, პარტიული, პროფკავშირული და საბჭოთა მუშაკები. უკვე შეიქმნა მეცნიერების მიღწევების, მოწინავეთა გამოცდილების გავრცელების, პროპაგანდისა და აგიტაციის, ინფორმაციის, მხატვრულ და სხვა გადაცემათა განყოფილებები.

რადიოგადაცემა კვირაში ორჯერ წარმოებს.

ახალი სასტუმროს პირველი სტუმრები

ლღითიდღე ღამაზდება და მშვენდება საქართველოს ერთ-ერთი უძველესი ქალაქი დუშეთი. ამას წინათ პირველი სტუმრები მიიღო ახალმა ორსართულიანმა სასტუმრომ, რომელსაც 60 საწოლი აქვს.

საექსპლოატაციოდ გადასცეს კეთილმოწყობილი აბანო. მთავრდება კომუნალური საცხოვრებელი სახლის აგება, მიმდინარეობს უნივერსალური მაღაზიის, 16-ბინიანი საცხოვრებელი სახლისა და ადგილობრივი მეურნეობის კომბინატის ადმინისტრაციული სახლის მშენებლობა. (საკ. კორ.).

სურათზე: დუშეთის ახალი სასტუმრო. ფოტო ი. ჩიქლაურისა.

რესპუბლიკის არტერია

საქართველოს სოფლის მეურნეობის მუშაკებმა 1961 წელს უნდა დაამზადონ და მიაყიდონ სახელმწიფო მიწლებ პუნქტებს 165 ათასი ტონა მარცვლეული, მათ შორის 117 ათასი ტონა სიმინდი, 165 ათასი ტონა ჩაი, 150 ათასი ტონა ყურძენი, 85 ათასი ტონა ხილი, 90 ათასი ტონა ბოსტნეული, 145 ათასი ტონა რძე, 70 მილიონი ცალი კვერცხი და სხვ.

ცხადია, რა დიდი მნიშვნელობა აქვს ამ უდიდესი ამოცანების შესრულებისათვის გზატკეცილების კარგ მდგომარეობაში ყოფნას. მთელი ზემოთ მოყვანილის მოსავალი მინდვრებიდან მიწლებ პუნქტებამდე უნდა გამოიზიდოს ადგილობრივი, რესპუბლიკური და საერთო-სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობის გზატკეცილებით. აქედან ნათლად ჩანს ის დიდი ამოცანები, რომლებიც დაუსახა იანვრის პლენუმის გადაწყვეტილებამ გზატკეცილების მთავარ სამმართველოს მუშაკებს. საკმარისია ითქვას, რომ ამ ამოცანების შესასრულებლად 1961 წელს გზათა და ხელოვნურ ნაგებობათა შესაკეთებლად დაბარჯება სახელმწიფო გზებზე სულ 20,2 მილიონი მანეთი, მათ შორის კაპიტალური დაბანდებით 4 მილიონი, კაპიტალურ და საშუალო შეკეთებაზე — 13,8 მილიონი, მიმდინარე შეკეთებაზე (გამწვანებით)—2,8 მილიონი მანეთი.

გარდა ამისა, ადგილობრივი მნიშვნელობის გზებზე 1961 წელს დაიხარჯება: ადგილობრივი ბიუჯეტით გზების კაპიტალურ შეკეთებაზე — 1 მილიონი მანეთი, კოლმეურნეობებისა და სხვა ორგანიზაციების ავალდებულო მონაწილეობით—5,7 მილიონი მანეთი.

ზემდგომი ორგანოების გადაწყვეტილებით სახალხო-სამეურნეო გეგმით წელს კაპიტალურად შეკეთდება 304 კილომეტრ გზას, რომელსაც მიეცემა ისეთი სახე, როგორც ეს ფოტოსურათზეა აღბეჭდილი, და კაპიტალურად შეკეთდება 1809 გრძივი მეტრი ხიდები.

ჯერ კიდევ 1961 წლის 30 იანვარს შედგა კოლეგიის სპეციალური სხდომა, რომელიც მიეძღვნა ორმოების ლიკვიდირებას. საგზაო და გამაფრთხილებელი ნიშნების წესრიგში მოყვანას, გზის ვაკისის, წყალგამტარი თხრილების, გვერდულების და გამწვანების წესრიგში მოყვანას. შემოწმებამ დაგვანახვა, რომ მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილება დროულად სრულდება. გზატკეცილების სამმართველოს კოლექტივი ყველაფერს გააკეთებს, რათა დროულად და მაღალხარისხოვნად შეასრულოს შვიდწლედის მესამე წლის გეგმა, რითაც რესპუბლიკას მისცემს კულტურულად გაფორმებულ და კეთილმოწყობილ გზატკეცილებს. გზის მშენებლებს კარგად აქვთ შეგნებული, რომ გზა რესპუბლიკის არტერიაა და დასახული ამოცანა პირნათლად უნდა შესრულდეს.

შ. ლებანიძე,
საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული გზატკეცილების მთავარი სამმართველოს უფროსის მოადგილე.

• • •

სურათზე: გზატკეცილის ერთ-ერთი კაპიტალურად შეკეთებული უბანი.

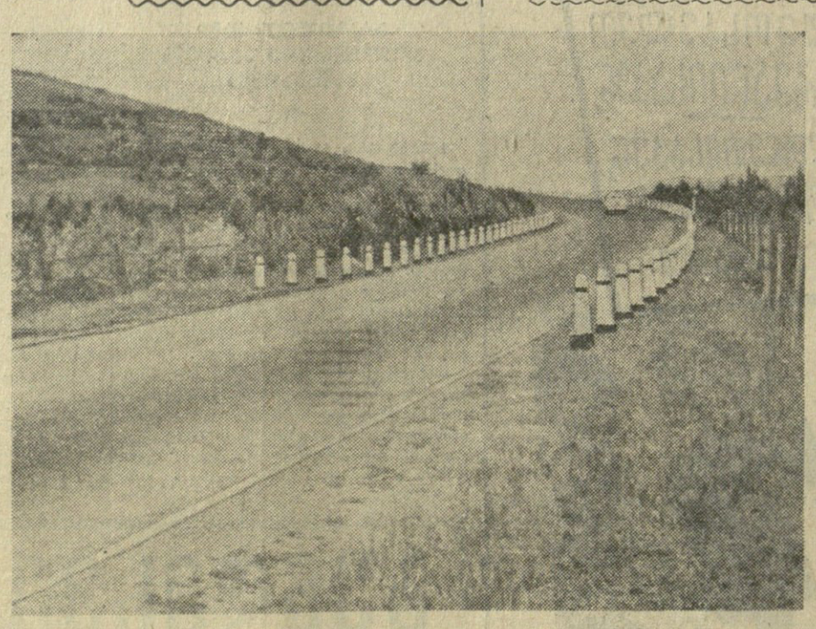

საგუშაგო 10 მილიონს

რადიომიმღებებისა და ტელევიზორების რეგისტრაციასა და მათი სარგებლობის საგაზონემენტო ქირის გაუქმება

„იზვესტიის“ მკითხველებს ალბათახსოვთ ფელეტონი „ყურდღლებზე ნადირობა“, რომელიც გასული წლის ივლისში გამოქვეყნდა. ფელეტონში ლაპარაკი იყო იმაზე, რომ კავშირგაბმულობის ორგანოების მრავალი კონტროლიორი ადევნებს თვალყურს ტელევიზორებისა და რადიომიმღებების დროულ რეგისტრაციას და მათი სარგებლობის ქირის გადახდას.

„იზვესტიისთვის“ გამოგზავნილ პასუხში სსრ კავშირის კავშირგაბმულობის მინისტრმა ამხ. ნ. დ. პსურცევმა გვაცნობა, რომ კავშირგაბმულობის სამინისტრომ მთავრობაში აღძრა შუამდგომლობა რადიომიმღებების რეგისტრაციისა და მათი სარგებლობის საგაზონემენტო ქირის გაუქმების შესახებ.

ამ დღეებში სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭომ გამოიტანა სპეციალური დადგენილება. იგი ითვალისწინებს 1962 წლის 1 იანვრიდან რადიომიმღებებისა და ტელევიზორების რეგისტრაციის, აგრეთვე საგაზონემენტო ქირის გადახდევინების გაუქმებას.

— რას მისცემს მშრომელებს ახალი დადგენილება?

ასეთი კითხვით მიმართა „იზვესტიის“ კორესპონდენტმა სსრ კავშირის კავშირგაბმულობის მინისტრის მოადგილეს ქ. ი. სერგეიჩუკს.

— უწინარეს ყოვლისა, — თქვა ამხ. სერგეიჩუკმა, — ყველა, ვისაც ტელევიზორი და რადიომიმღები 1959 წლის 1 იანვრამდე შეუძენია, 1962 წლის 1 იანვრიდან უკეთებს თავის სარგებლობისათვის ქირის შეტანას, სადაც უნდა იყოს რადიომაბმადგარი — ბინაში, საერთო საცხოვრებელსა თუ ავტომანქანაში. ამრიგად, ახალი წლისათვის რადიომიმღებელთა და ტელევიზორების 10 მილიონზე მეტი მფლობელი კარგ საჩუქარს მიიღებს.

ბევრი სამდურავი იყო გამოთქმული იმის გამო, რომ მოქმედი ინსტრუქციების მიხედვით რადიომიმღებებითა და ტელევიზორებით სარგებლობის ქირას იმ შემთხვევაშიც ახდევინებდნენ, როცა ისინი სხვადასხვა მიზეზით უმოქმედოდ იყვნენ. ახლა ასეთი სამდურავისათვის მიზეზი აღარ იქნება.

სსრ კავშირის კავშირგაბმულობის სამინისტროს მოსდიოდა მშრომელთა ბევრი წერილი, რომლებშიც გამოთქმული იყო წინადადებანი, რომ საგაზონემენტო ქირის გადახდევინება ხდებოდეს უშუალოდ რადიომიმღებისა და ტელევიზორის გაყიდვისას. ეს წინადადებანი გათვალისწინებულია მთავრობის დადგენილებაში. დაწყებული 1962 წლის 1 იანვრიდან, რადიომაუწყებლობისა და ტელევიზიის პროგრამების ორგანიზაციის ხარჯების დასაფარავად მყიდველებს ერთგვარი დამატებით სასყიდელი გადახდებათ მაღაზიებში რადიომიმღებებისა და ტელევიზორების შეძენისას.

მოქალაქენი, რომლებსაც რადიომიმღებები შეიძინეს 1959 წლის 1 იანვრის შემდეგ, საგაზონემენტო ქირას შეიტანენ მათი რეგისტრაციის დღიდან სამი წლის ვადის განმავლობაში.

(„იზვესტია“, 27-VIII).

ფრანგი მეშახტეები ტყიბულში

ტყიბული. (საკ. კორ.). აქ ოთხ დღეს იმყოფებოდა საფრანგეთის სამთო მრეწველობის ეროვნული ფედერაციის დელეგაცია. ფრანგმა მეშახტეებმა დაათვალიერეს სტალინის სახელობის შახტი. სტუმრები ჩაეშვნენ მიწისქვეშა სანგრეგებსა და ლავებში, ესაუბრნენ ნოვატორებს. მათ გააცნეს ქვანახშირის ამოღების ჰიდრავლიკური ვსების ახალი მეთოდი. სტუმრები განსაკუთრებით დაინტერესა ახალი შახტების მშენებლობამ. ფრანგმა კოლეგებმა დიდი ინტერესით დაათვალიერეს ტყიბულელ მეშახტეთა საცხოვრებელი ბინები და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დაწესებულებები. სტალინის სახელობის შახტის კლუბთან არსებულმა სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლმა სტუმრების პატივსაცემად კონცერტი გამართა. მეშახტეთა კულტურის სასახლეში ფრანგი მეშახტეები დაესწრნენ თბილისის მარჯანიშვილის სახელობის სახელმწიფო თეატრის სპექტაკლს.

სტუმრები დაინტერესდნენ აგრეთვე ტყიბულელი მეჩაიეების სახელოვანი შრომითი წარმატებებით. იყვნენ ორპირის ჩაის ფაბრიკაში, სადაც გაეცნენ ჩაის ფოთლის გადამუშავების ტექნოლოგიას.

გამგზავრების წინ დელეგაციის მეთაურმა, ფრანგ მეშახტეთა ეროვნული ფედერაციის მდივანმა ალილ ბლონდომ განაცხადა:

— მოხიბლული ვართ ქართველ მეშახტეთა შრომით, მათი მიღწევებით, დიდი მისწრაფებებით. ის, რაც თქვენში გაკეთდა მეშახტეთა შრომის შესამუშავებლად, ჩვენთვის, ფრანგი მეშახტეებისათვის, ჯერჯერობით მხოლოდ ოცნებაა..

ფრანგი მეშახტეები ტყიბულიდან წყალტუბოში გაემგზავრნენ.

„ოქროს ათეული“ სტარტზე

სპორტულ მიმომხილველთა წრეებში უკრს მოკრავთ ასეთ გამოთქმას — „ოქროს ათეული“. ეს ფებბურთელთა გუნდების ის ათეულია, რომელიც „უმაღლეს დონეზე“ პაექრობაში ჩემპიონობისა და ოქროს მედლებისათვის იბრძვის.

და აი გუშინ სტარტი მიეცა „ოქროს ათეულის“ ორ წარმომადგენელს — არმიის ცენტრალური სასპორტო კლუბის გუნდსა და ხარკოვის „ავანგარდს“. პირველი მათგანი ფინალში 29 ქულით შევიდა, მეორე — 26 ქულით.

ამ დიდი ფებბურთის სანახავად დედაქალაქის ცენტრალურ სტადიონს ათასობით მაყურებელი ეწვია.

ბრძოლა შეუპოვარი და შინაარსიანი იყო. პირველი ტაიმი დამთავრდა 0:0. შეჯიბრების მეორე ნახევრის 31-ე წუთზე ამბარცუმიანის მიერ გატანილი ბურთი მთელ თამაშში ერთადერთი აღმოჩნდა. გაიმარჯვა ცსკა-მ.

გრძოლები მეორე ეშელონში

ჩვენმა ორმა წარმომადგენელმა მეორე ეშელონიდან — „ტორპედომ“ და „ლოკომოტივმა“ ფეხბურთის მოყვარულებთან ერთად აალაპარაკა ოსტატთა ოცდათორმეტივე გუნდი მოკავშირე რესპუბლიკებიდან. გამარჯვებას, გამარჯვება მოსდევდა, ქუთაისელები ზეიმობდნენ თავიანთი კოლექტივის წარმატებას. და აი ტორპედოელებმა ფინალშიც წაიბორძიკეს, დაკარგეს ქულები. რა მოხდა?

ეს გამოწვეული იყო მოთამაშეთა ტრავმით არა მოედანზე, არამედ მანქანით მგზავრობის დროს. წარუმატებლობის ეტაპმა განელო, გუნდმა აღიდგინა საბრძოლო ფორმა. აი შედეგიც — გასულ კვირას ტორპედოელებმა თავიანთ მოედანზე დაამარცხეს სტალინაბადის „ენერგეტიკი“ 3:1 და მეტად საჭირო ორი ქულა მოიპოვეს. ახლა, ქუთაისის გუნდს და ყარაგანდის „შახტიორს“ 31-31 ქულა აქვთ თვითეულს და მეორე ზონის ლიდერები არიან.

ბზარი „დინამოს“ რიტმში

აბა რომელ ჩემპიონატს ჩაუვლია ამა თუ იმ გუნდისათვის უხიფათოდ. მაგრამ წლევანდელ პირველობაში დიდი ტრადიციის მქონე კოლექტივის — მოსკოვის „დინამოს“ წარუმატებლობა № 1 სენსაციაა. ჯერ იყო და დასაწყისიდანვე ვერ მოწესრიგდა „დინამოს“ მაწყანის რიტმული მუშაობა, ხოლო გადამწყვეტ მომენტში მინსკის „ბელარუსთან“ მატჩში ხიფათი განიცადა და სანუკვარ ათეულში ვერ მოხვდა.

საქმე ამით როდი ამოიწურა. იწლა საკითხავია შეძლებენ თუ არა ისინი მე-11 ადგილის დაკავებას, რადგან 27 აგვისტოს „დინამომ“ სტალინოში კიდევ ერთი ქულა დაკარგა „შახტიორთან“ შეხვედრაში — 0:0.

კიდევ ერთი მატჩის მოწმენი იყვნენ გუშინ მაყურებლები ვილნიუსში. ეი შედეგი — „სპარტაკი“ (ვილნიუსი) — „ზენიტი“ (ლენინგრადი) 0:1.

ჩვენი მისამართი და ტელეფონები:

თბილისი, ლენინის ქ. № 14, ტელეფონები: რედაქტორის მოადგილეების—3-63-03, პასუხისმგებელი მდივნის—3-72-80, სამდივნოსი — 3-81-65, განყოფილებებისა: პარტიული ცხოვრების, მრეწველობისა და ტრანსპორტის—3-57-61, მარქსისტულ-ლენინური თეორიის პროპაგანდის—3-81-84, ხოფლის მეურნეობის—3-32-46, საბჭოთა მშენებლობის, მეცნიერების, უმაღლესი სასწავლებლებისა და სკოლების—3-80-84, ლიტერატურისა და ხელოვნების, ინფორმაციის—3-16-90, წერილებისა—3-75-24, ხალუსტრაციო—3-20-43, მუშსოფლკორთა კაბინეტის — 3-08-67, განცხადებების მიღების — 3-64-42.

ᲡᲛ 05646

საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის გამომცემლობის პოლიგრაფიული კომბინატი „კომუნისტი“, ლენინის ქ. № 14.

კომუნისტი

ფეიგური

გრძოლები მეორე ეშელონში

ჰადრაკი

ფინალისაკენ მიმავალ გზაზე

საკავშირო. ჩემპიონატის ფინალს წინ უძღვის შესარჩევი შეხვედრები. ეს არის საჭადრაკო ნახევარფინალები, რომლებმაც უნდა გამოავლინონ დასკვნითი ასპარეზობის კანდიდატები. ფინალისაკენ მიმავალი გზა უეცარ როდი გამოდგა. უსამდნებებს წაუყდნენ გროსმაისტერები, საერთაშორისო ოსტატები.

თუ გადავხედავთ ბათუმის ნახევარფინალს, აქ ლიდერობის საკითხში ყველაფერი რიგზეა. მიუხედავად იმისა, რომ 27 აგვისტოს მე-15 ტურში გურგენიძეს პარტია არ დაუმთავრებია პრესთან, იგი ერთპიროვნულ ლიდერობას ინარჩუნებს და გზა გახსნილი აქვს ფინალისაკენ.

ამავე ტურში კიდევ ორი პარტია გადაიდო. დანარჩენი პარტიების შედეგები კი ასეთია: პავლენკომ დაამარცხა მოსიონჯიკი, როზენბლმა — ბონინი, გრუზენშტეინმა — ჰალილბეილი, უსტინოვმა — არაქელოვი, ხოლო ბუსლაევი ლომაიასთან პარტიაში ყაიმს დასჯერდა.

გათამაშების ცხრილში სიცხადის შესატანად დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა გადადებული პარტიების დამთავრებას.

პრესი ბრძოლის განუახლებლად ღებდა გურგენიძეს, როზენბლმა მოიგო პავლენკოს, გიპსლისმა — ზახარიანს. კლოვან-ლომაიას გამოტოებულ პარტიაში გაიმარჯვა პირველმა.

15 ტურის შემდეგ გურგენიძეს 12,5 ქულა აქვს, გიპსლისს — 11,5 ქულა, ნეისა და ბაგიროვს — თერთმეტ-თერთმეტი ქულა.

რედაქტორი
დ. მჭედლიშვილი.

29 აგვისტო

ტელევიზია 12.00 — მხატვრული ფილმი — „ყინჩაღანა“, 18.00 — ყველაზე პატარებისათვის — „სახალისო ამბავი“, 18.20 — კინოჟურნალი, 18.30 — საესტრადო ორკესტრებისა და ანსამბლების ფესტივალი (გადაცემა მეოთხე), 19.20 — ახალი ამბები, 19.35 — სპორტული გადაცემა.